İGD'NİN DİSK'TEKİ OLAYLARLA HİÇ BİR İLİŞKİSİ YOKTUR!

ilerici YURTSEVER gençlik

Yıl:2
17 Ekim 1977
500 kuruş

45

ANTİ_EMPERYALİST, ANTİ_FAŞİST MUCADELEDE GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM.

onbes günlük siyasi gençlik gazetesi

İLERİCİ - YURTSEVER GENÇLER, ACIK VE SİNSİ SALDIRILARI GÖĞÜSLEMEK İÇİN İLERİ!

ORTAÖĞRENİMDE SIKIYÖNETİME SON!

LİSELERE POLİS GİREMEZ!

DÜNYA BARIŞ KONSEYİ BAŞKAN YARDIMCISI
RAYMOND GUYOT'UN GAZETEMİZE ÖZEL
DEMECİ: "ARKADA KAVGA ÇIK
ĞI ZAMAN BİLİN Kİ
MAOİSTLERDİR"

VARAN 26 **DENİZLİ** VARAN 27 **ULUS**

VARAN 28 **SÖKE** VARAN 29 **LİCE**

İGD ŞUBELERİ KURULDU

Dört yeni şube daha fışkırdı Anadolu'nun bağrından. Ege ovalarından Denizli, Söke... İç Anadolu bozkırlarından Ulus, Ankara... Güney Doğu'nun kıraç topraklarından Lice...

Dört yöre, dört ayrı şube. 30 bin üye, 29 şube...

İşte İGD budur...

Sürekli gelişen, gelişme yolu aydınlık ve açık olan örgüt.

Gençliği kucaklamaya tek aday olan örgüt.

İşte İGD budur...

Sözlerimiz ne bir iyi niyet dileğidir, ne de İGD'yi büyüteç arkasından görmemizdendir. Söylediklerimiz, gerçeğin bir de bizim ağzımızdan dile gelmesidir. Söylediklerimiz, yaşamın içinde kendisini kabul ettiren ve kanıtlayan bir gençlik örgütünün gurur verici iki yıllık savaşım tarihinin canlı sayfalarıdır.

Egemen burjuvazi de bunu böyle kabul etmek zorundadır. Faşistler de...

Maocular da...

Onlar ne denli İGD düşmanlığı yaparlarsa yapsınlar, İGD gerçeğini kabul etmişlerdir aslında...

Günlük gazetelere bakın, haftalık yayın organlarına, aylık dergilere bakın. Faşistlerden maocusuna değin hepsinin sayfalarından İGD düşmanlığı aktığını göreceksiniz. Çarşaf çarşaf yayınlanan bu yazılar İGD'nin üstünlüğünü kabul etmek değil de nedir?

İşte İGD budur.

Dostun senden sözediyor. Düşmanların senin sözünü etmek zorunda kalıyor. Senin yolun gerçek yoludur. Barış yoludur. İşçi sınıfının yoludur.

SAVAŞA DEVAM İGD...

1958 —
ŞAHİN ACAR

MADEN-İŞ VE İGD ÜYESİYDİ KAVGANIN IÇİNDE VURULDU

Günümüz koşullarının dayattığı Ulusal Demokratik Cephe çağrısı, emekçi yığınlardan, ilerici gençlerden geniş destek görüyor. Egemenliklerine son verecek UDC'nin gelişmesinden korkuya kapılan gerici çevreler, faşist MC bu savaşımda etkin görevler üstlenen kuruluşlara azgınca saldırıyorlar.

İşte Maden-İş ve İGD üyesi Şahin Acar UDC'nin böylesine geliştiği bir anda faşist canilerce katledildi. Gençliğin UDC'de yerini alması için yiğitçe savaşan Şahin Acar'ın öldürülmesi, egemen güçlerin İGD'yi işçi sınıfından koparmayı ve gelişmesine set çekmeyi amaçlayan planlı saldırılarının bir parçasıdır.

Gerici faşist karması MC amacına ulaşmak için, bir yandan tekelci basında İGD düşmanlığını yayarken, öte yandan İGD'ye yönelik saldırılarını yoğunlaştırıyor. Şubelerini kapatıyor, üyelerini sokak ortasında kurşunlatıyor. «Gençliğin Yolu İşçi Sınıfının Yoludur» belgisini grevcilerle dayanışmasında, UDC savaşımında yerini alarak hayata geçiren İGD bu saldırıları boşa çıkaracak güçtedir. Çıkarıyor da. Öldürülen Şahin Acar'ın yerine her gün yüzlerce genç İGD saflarına katılıyor. Şahin Acar'ın anısı faşizme, emperyalizme karşı savaşım azmimizi biliyor. Baskı ve zülme inat gençliğin kavgası ilerliyor.

İlerici Türkiye gençliği UDC savaşımının sıra neferi Şahin Acar'ı unutmayacaktır. Şahin'ler, Avni'ler, Mehmet'ler, Hikmet'ler, ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımımızın tarihine adlarını kanla kazımışlardır. Bunu hiç bir güç silemiyecektir.

S. ÜSTÜNGEL

SAVAŞ YOLU

İGD, SALDIRILARI BOŞA ÇIKARTACAKTIR!

Son günlerin dikkat çekici en önemli olaylarından birisi, hiç kuşkusuz ilerici Gençler Derneği (İGD)'ne yönelik saldırıların yeni boyutlarda sürmesidir.

İGD İskenderun Şubesi'nin geçtiğimiz günlerde bir grup maocu bozguncunun zincirli, sopalı saldırısına uğraması ve İskendarun Şubesi'nin Başkanının yaralanması ile hızlanan saldırılar zincirine Antakya olayları ile yeni bir halka eklenmiştir: İGD Antakya Şubesi polis tarafından basılarak tahrip edilmiştir. Antakya Emniyet Müdürlüğü'nün önünde patlayan bir bomba ile ilgili olarak evinde yapılan aramada evinde gazetemiz İlerici Yurtsever Gençlik bulunduğu için Zeki Gönenç adlı ilerici genç geceyarısı karakola çekilmiş, ancak, sonra serbest bırakılmıştır. Ayrıca gazetemizi satan birçok ilerici genç aynı sonuçla karşılaşmıştır. Hatay bölgesinde saldırılar Samandağı olayları ile doruk noktasına ulaşmıştır. Samandağı Kaymakamlığına bomba yerleştirilmesi ve bir kişinin ölmesi sonucu patlak veren provokasyona karşı halkı birliğe çağıran İGD Samandağı Şube Başkanı Ataullah Miçeoğulları ve üye Mehmet Uğur'un evlerine kapıları kırılarak girilmiştir.

Bu arada İGD Beşiktaş Şubesi polis tarafından basılmıştır. Eşyaların kırılıp, ilerici yayın organlarının yırtılıp atıldığı, baskın sonrası beşi yönetim kurulu üyesi 9 ilerici genç gözaltına alınmıştır.

Bir kaç gün sonra Ankara Kızılay Şubesi basılarak aranmıştır. Birinci baskın olayının haberi gazetelerde yer alırken, Kızılay Şubesi ikinci kez basılmıştır. İşin ilginç yanı, ikinci baskın olayında polisin Ankara Valisinin kapatma kararını dernek yöneticilerine göstererek, şubeyi aramak istemeleridir. Kızılay Şubesi Ankara'da kapatılan 4. İGD şubesidir.

İlerici gençliğe yönelik saldırılar, silahlı biçimlerde de sürmektedir. Ankara'da Maden - İş ve İGD üyesi Şahin Acar'ın öldürülmesi, kadıköy'de durakta bekleyen ilerici gençlerin faşistle otomatik silahlı saldırısına uğraması, silahlı saldırıların en son örnekleridir.

Saldırıların dikkat çekici yönü, Ulusal Demokratik Cephe çağrılarının sözden eyleme geçmesiyle birlikte yoğunluk kazanmış olmasıdır. Bilindiği gibi İlerici Gençler Derneği DİSK'in UDC çağrısına ilk olumlu yanıtı veren ve UDC savaşımını tüm gücüyle destekleyen demokratik kuruluşlardan birisidir. Egemen güçlerin bu durumu değerlendirdikleri açıktır. UDC savaşımı ve İGD arasında bir bağ kurulduğu ve saldırıların buna göre yeni biçimler aldığı besbellidir. Aynı saldırılar, UDC'nin oluşumunda önemli görevler üstlenen DİSK ve TÖB - DER gibi diğer demokratik kuruluşlara da yönelmiştir. Saldırıların birbirlerinden kopuk olmadığı, genel ve planlı bir saldırının pratiğe geçirilmesi amacına hizmet ettiği gözden kaçırılmamalıdır. Açık ve sinsi, gizli saldırılar birbirini tamamlayan bir sürecin parçalarıdır.

SALDIRILAR İYG'Yİ ÇÖKERTEMEZ!

LÜLEBURGAZ'DA OKUYUCULARIMIZ DÖVÜLDÜ

3.10.1977 günü gazetemizi okuyan 3 ilerici genç bulundukları yerden polislerce alınmışlar ve üzerlerinde bulunan gazetemizin «yasak olduğu» gerekçesiyle karakola götürülmüşlerdir. MHP yanlısı olduğu bilinen polis, İYG okuyan ilerici gençleri kıyasıya dövmüş ve bir daha okumamaları için tehdit ederek korkutmak istemiştir.

KARS'DA 44. SAYIMIZA ELKONDU

Polis İYG'in 44. sayısına elkoymuştur. Gazete satışına çıkan arkadaşlarımız polisçe yakalanarak karakola götürülmüşler ve komiser tarafından, Kars'ta meydana gelen bombalama olaylarının sanığı olarak gösterilmek istenmişlerdir. 44. sayımız ise savcılıkça incelenmek üzere İstanbul'a gönderilmiştir. Kars'lı ilerici gençler; son günlerde İGD üzerine yönelik saldırıların bir uzantısının kendileri üzerinde tezgâhlandığını ve bombalama olayları ile bir ilgileri olmadığı halde polisin sürekli baskı yaptığını bildirmişlerdir. Kars'lı ilerici yurtsever gençler, bireysel terörizmin ve şiddet olaylarının üzerlerine yıkılmak istenmesi amaçlarının çok yönlü olduğunu ama bunları göğüsleyebilecek güçde olduklarını da eklemişlerdir.

ERGANİ KÜLTÜR DERNEĞİ (EKD)'NİN KONGRESİ YAPILDI

Ergani'li ilerici yurtseverleri bünyesinde toplayan Ergani Kültür Derneği'nin 3. olağan kongresi 25.9.1977 günü yapıldı.

MC'ye karşı işçi sınıfı hareketinin, nesnel gereklerin gereği olarak yaptığı, artık eylem sloganı haline gelen UDC çağrısını desteklemek, tanıtmak ve UDC'nin gerçekleşmesi için aktif çalışma yapılması yolundaki öneri Genel Kurula sunuldu. Genel Kurul büyük çoğunlukla bu öneriyi onayladı.

Daha sonra tek listenin katıldığı seçimler sonucunda yeni Yönetim Kurulu seçildi.

Yeni Yönetim Kurulu'na bütün çalışmalarında başarılar dileriz.

İGD'Yİ SUÇLAMA KAMPANYASI VE "TARAFSIZ BASIN"!

«Son günlerde DİSK'te gelişen olaylarla ilgili olarak bazı günlük gazetelerde, İGD'yi saldırgan ve diğer demokratik örgütlerin içişlerine karışır bir biçimde gösteren gerçek dışı haberlere yer verilmiştir. İGD'nin bu olaylarla hiçbir ilişkisi yoktur. DİSK'in en yetkili yöneticilerinin bu konudaki açıklamaları bunun açık kanıtlarıdır.

Kimi çevreler uzun süreden beri İGD'ye yönelik tehlikeli ve karanlık bir oyunun peşindedirler. İGD,tüm ulusal demokratik örgütlerden ve en başta da işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'ten koparılmak istenmektedir. Bunun da ötesinde İGD faşist baskı ve terörün koşulları içerisinde yokedilmek istenmektedir. Bu anlamda, son günlerde şubelerimizin basıldığı ve kapatıldığı, üyelerimizin kurşunlandığı ve öldürüldüğü koşullarda, bazı demokratik örgütlerde gelişen olaylara İGD'nin adının özellikle karıştırılmasını rastlantı olarak kabul etmek mümkün değildir.

Durum böylesine ciddi olduğu halde, bazı demokratik görünümlü, günlük gazetelerin, belirli çevrelerin geliştirdiği bu tehlikeli ve karanlık oyuna yeni malzemeler verebilecek bir biçimde yayın politikası izlemeleri üzüntü vericidir. Demokrasi savaşımı açısından birçok sakıncaları beraberinde getirecek niteliktedir. Ayrıca, ileri sürdükleri tarafsız ve dürüst basın ilkeleri ile de bağdaşmamaktadır. Tarafsız ve ciddi basına düşen görev, haberin doğruluğu, konusunda asgari araştırma yapmak, hiç olmazsa suçlanan tarafın bu konudaki görüşlerine yer vermektir. Söz konusu gazeteler, kaynağı bizce belli olan habere sarılmak için yarışa çıkarken, bu konu ile ilgili olarak basına yaptığımız açıklamalara yer vermemek için de özel bir özen göstermiştir ve bu «özen» hâlâ sürmektedir. Demokrasi savaşımının geleceği açısından tehlikeli eğilimleri bağrında taşıyan bu tutum değiştirilmediği taktirde İGD, bu gazeteler karşısındaki tutumunu ciddi bir biçimde gözden geçirecek ve elindeki bütün yasal olanakları kullanmaktan da çekinmeyecektir. İGD'nin, tarafsız ve dürüst basın ilkelerine uyulmasından başka bir isteği ve amacı yoktur.

İGD Genel Sekreteri
Baki Temel Saçlı»

Yukarıda verdiğimiz açıklama, DİSK'te ve TÖB-DER'de gelişen olaylarla ilgili olarak İGD Genel Sekreterin'in, yaptığı basına açıklamasının tam metnidir ve üzerinde önemle durulması gereken bir konuyu gündeme getirmektedir.

Demokrasi savaşımızda önemli işlevleri olduğuna inandığımız demokratik görünümlü bazı günlük gazeteler, İGD aleyhine ileri sürülen gerçek dışı ve kaynağı belirli haberelere yer vermek için özel bir gayret göstermektedirler. İGD'nin açıklamalarına yer verilmediği gibi verilen küçük haberlere karşılık olarak da maocuların yayın organlarından kendiliğinden derledikleri alıntılarla hemen cevap vermeye çalışmaktadırlar. Tüm ilerici insanlığın düşmanı olduklarını Mısır'daki sağır sultanın bile duyduğu maocu bozguncuların piyasaya sürülen yayın organlarından kendilerinin derlediği alıntılarla haber düzenleyenlerin, İGD'nin kendisine yöneltilen suçlamalara verdiği cevaplara yer vermemesi çok anlamlıdır. Anlamlı olduğu son günlerdeki gelişmelerle iyice açığa çıkmıştır. Gerçek dışı ve kaynağı belli haberleri vermekte acele eden ilerici, demokrat etiketli yayın organlarının gerici, faşist ve tekelci basının İGD aleyhine açtığı ve gürültülü bir biçimde sürdürdüğü suçlama kampanyasına yeni malzemeler verdiklerini düşünmeleri gerekir. Üstelik bu malzemelerin, İGD'nin faşist terörün sivri ucunda bulunduğu günlerde cömertçe verilmesi düşündürücüdür ve bu yayın organları açısından kaygı vericidir. İlerici örgütlerle demokratik basın arasındaki dayanışmayı torpilleyen bu nitelikteki yayınlar hiç kimseye yarar getirmez, sadece egemen güçlerin işine yarar. Olaylar bunu çok açık bir biçimde göstermiştir. Olaylardan ders çıkarmak gerekir.

İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK
onbeş günlük siyasi gençlik gazetesi

Sahibi : Rıfat GÜLER

Sorumlu Yönetmen : Bahattin SEVEN

Yönetim yeri : Başmusahip Sok. No. 3 Daire : 1 Cağaloğlu - İstanbul

Yazışma adresi : P.K. 914 Sirkeci - İstanbul

BÜROLAR :

AKDENİZ Bürosu : İnönü Cad. Kızılay İşhanı arkası, Özkan Apt. No. 5 Kat : 3 — ADANA

ANKARA Bürosu : Rüzgârlı Sok. Fazilet Han Kat: 4 No. 413 - ULUS

BURSA Bürosu : Tahtakale Kent Pasajı Kat : 4

DİYARBAKIR Bürosu : Gazi Cad. Eğili İşhanı No. 307 Kat: 3

GAZİANTEP BÜROSU : Çukur Mah. Küllü Sok. 1. Noter üstü Kat: 2

İZMİR BÜROSU : Emin soy işhanı Kat: 2 No. 205 3. Beyler Kemeraltı - İZMİR

KARS Bürosu : Yusuf Paşa Mevkii Bulvar Cad. No. 23 Kat: 2

TRAKYA BÜROSU Kıyık Cad. No : 28/B Kat : 2 oda : 1-2 EDİRNE

ABONE KOŞULLARI :
6 Aylık : 40 TL.
1 Yıllık : 80 TL.
Yurtdışı iki katıdır.

İLAN KOŞULLARI :
Santimi: 15 TL.
Dış arka kapak: İki renkli 10.000 TL.
Siyah beyaz: 7.500 TL.
Dış arka kapak dışında tam sayfa ilan kabul edilmez.

Dizgi : ÖZAL Matbaası
Baskı : Yeni Ofset Matbaası
Son baskı tarihi : 18.10.1977

başyazı

İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ ENGELLERİ AŞACAKTIR!

Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de son yıllarda işçi sınıfının dünya görüşü bilimsel sosyalizmin ilkeleri gençlik kitleleri arasında hızla yayılmaya başlamıştır. Geçmişin acı deneyimlerinden dersler çıkaran ilerici gençlik hareketi 1973 yıllarından sonra toparlanmaya başlamış, işçi sınıfı hareketinin göstericiliği doğrultusunda olumlu, sağlam ve kalıcı adımlar atmıştır. Bu gelişmelerin bir sonucu olarak 1975 yılında İlerici Gençler Derneği (İGD) kurulmuş, iki yıllık bir süre içerisinde oldukça gelişmiş, dev adımlarla büyümüştür. İGD bugün 30 bini aşkın üyesiyle, 29'a ulaşan ve bir o kadar da kurulma aşamasında olan şubeleriyle toplumsal yaşamımızda haklı yerini almıştır diye bugün rahatlıkla konuşabiliriz. Kuşkusuz İGD'nin gücü üye ve şube sayısıyla ölçülemez. İGD, gençlik hareketine getirdiği bakış tarzı ve bu doğrultuda geliştirdiği eylemleriyle hem demokratik kamuoyunda, hem de örgütlerarası ilişkiler düzeyinde saygın bir yer edinmiştir. Kısacası, bugün İGD, hem dostları hem de düşmanları tarafından hesaba katılması gereken bir güç olarak toplumsal yaşamımızda belirmiştir.

İGD'nin kısa sürede kazandığı bu gücü nereden kaynaklanmaktadır? Egemen güçlerin, her boydan ve soydan bozguncuların ağır saldırılarına uğramasına rağmen İGD nasıl hızla gelişebilmiştir?

Kuşkusuz, savunulan temel ilkeler ,gençlik hareketine kazandırılan perspektif bu konuda belirleyicidir. Ancak bu temel ilkeler, doğru bir örgütlenme biçimi ile tamamlanmadığı takdirde tek başına bir anlam taşımaz. Biz burada, İGD'nin örgütlenme biçimini tüm yönleriyle ele almak niyetinde değiliz. Fakat şu sınanmış gerçeğin altını, ülkemizdeki ilerici gençlik hareketinin gelişimi açısından çizmek istiyoruz : **Dünya ilerici, devrimci gençlik hareketinin yarım asırı aşkın örgütlü savaşım tarihi sonucu biriken deneyimler, gençlik hareketinin, örgütsel bağımsızlık temelinde fakat işçi sınıfına ideolojik ve politik bağımlılık doğrultusunda gelişebileceğini göstermiştir.**

İki yıla yaklaşan yaşamı boyunca İGD'nin bu sınanmış gerçeği titizlikle gözönünde tuttuğunu görüyoruz. İGD, **«Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur»** belgisiyle gençlik hareketini bütün yönleriyle işçi sınıfının eylem alanına sokmuş, fakat diğer yandan örgütsel bağımsızlığı temelinde tüm ilerici, demokratik örgütlerle, en başta da işçi sınıfımızın devrimci sendikal örgütü DİSK'le sağlam ve kalıcı ilişkiler kurmuştur. Şunu hemen belirtelim ki, ülkemizdeki ilerici gençlik hareketi açısından nitel bir aşama olan İGD' nin bu olumlu çabaları her soydan ve boydan bozguncuların saldırılarına baştan bu yana hedef olmuştur. Bu çevreler, gençlik hareketinin, işçi sınıfının eylem platformunda gelişmesinden, gelecekleri açısından derin endişeler duymuşlardır. İGD her yönden adi, ihbar dolu, haksız eleştirilere hedef olmuştur.

İGD'ye yöneltilen saldırıların büyük bir kısmı, ilerici - demokrat örgütlerle kurulan olumlu ilişkileri kırma hedefine yönelmiştir .İGD'nin ilerici - demokratik örgütlerin içişlerine karıştığı biçimindeki gerçek dışı suçlamalar akıl almaz boyutlara ulaşmıştır. Bütün bu çevrelerin amacı; İGD'yi işçi sınıfımızdan ve onun kitle sendikal örgütlerinden, ilerici - demokratik kuruluşlardan koparmaktır. Bu sorumsuz amaç doğrultusunda oluşturulan **«kutsal ittifak»** son günlerde çabalarını yoğunlaştırmıştır.

Fakat İGD'ye saldıranları sadece sorumsuzlukla nitelemek yeterli midir? Besbelli ki bu saldırılar, sözkonusu çevrelerin sınıfsal konumlarından kaynaklanmaktadır ve dayandıkları toplumsal katların görüşleri doğrultusunda geliştirilmektedir. Küçük burjuvaziyi temel alan bu görüşler iki kategoride ele alınabilir.

Birincisi, işçi sınıfının öncü rolünün öznel bir anlayış temelinde gençliğe maledilmesi ve bunun ilerici - demokratik kuruluşlara dayatılması biçiminde beliren goşist tezlerdir. Kuşkusuz bunlar teorik olarak işçi sınıfının tarihsel öncü rolünden sözedebilirler, ama pratikte ortaya çıkan durum farklıdır. Gençlik hareketini her şeyin üstünde gören bu görüşün işçi sınıfıyla ve de diğer demokratik kuruluşlarla olumlu hiçbir ilişki kuramayacağını söylemek pek güç olmasa gerek. Bunun getireceği sonucun da gençlik hareketine yarar değil, zarar olduğu besbellidir. Elbette ki İGD'nin işçi sınıfıyla, ilerici - demokratik örgütlerle dayanışma içerisine girmesi, kalıcı ilişkiler kurması bu çevrelerin eleştirilerine hedef olacaktır. Bu, hiç de şaşırtıcı bir şey değildir.

İkincisi, gençlik hareketini küçümseyen eğilimlerin de İGD'nin geliştirdiği eylem çizgisine saldırması şaşırtıcı olmamaktadır. «Biz ilkönce işçi sınıfını ondan sonra gençliği örgütleyeceğiz» biçiminde beliren bu tür sekter eğilimlerin bilimsel sosyalizmin temel ilkeleri ile çelişmesi bir yana, buram buram gençliğe güvensizlik koktuğunu hiç kimse inkâr edemez. Gençliğe güvensizlik duyan ve giderek korkuya, hatta düşmanlığa dönüşen bu tür sekter eğilimlerin de İGD'nin, işçi sınıfı ve örgütleriyle, ulusal demokratik kuruluşlarla eylem birliği politikasına saldırması da anlaşılabilir bir şeydir.

Son günlerde demokratik örgütlerde gelişen olaylarla ilgili olarak İGD'ye yöneltilen saldırıların sorumsuzca bir çizgide ilerlemesi, bozguncu ve sekter çevrelerin ilerici gençlik hareketinin gelişiminden duyduğu korku ve telâşı yansıtmaktadır. Temel nedenlerini yukarıda belirttiğimiz İGD'ye yönelik «suçlama kampanyası»nın, egemen güçlerin saldırılarına malzeme teşkil etmesi, sözkonusu çevreleri bir hayli düşündürecek ölçüde anlamlıdır. Faşist «Devlet» dergisinin, dört örgütü (DİSK, TÖB - DER, İGD ve İKD) saldırılara hedef gösteren (Daha geniş bilgi için İYG'nin 43. sayısına bakınız) ve diğer gerici yayın organlarında da geliştirilen yayınlarından sonra bu dört örgütün açık ve sinsi saldırılara hedef olmasını bir rastlantı olarak kabul edebilir miyiz? İGD aleyhine oluşturulan ihbar, iftira ve karalama kampanyasına; İGD'nin şubelerinin basıldığı ve kapatıldığı, üyelerinin kurşunlandığı ve öldürüldüğü bir dönemde başlanılmasını rastlantı olarak kabul edebilir miyiz? Bu soruların kesin yanıtı ileride alınacaktır. Ancak bazı çevrelerin gerici, faşist güçlerin İGD'ye yönelik karanlık ve tehlikeli oyununa malzeme yetiştirmekte acele ettiği bugünden bile duru bir biçimde gözlenebilmektedir. Bu durum, sözkonusu çevrelerin **tümünün** gerici, faşist güçlerle doğrudan işbirliği ettiği anlamına gelmemelidir. Ancak, son olaylardan dersler çıkarılmalı, akıllar başlara devşirilmelidir. Son olaylarda kimlerle yanyana düştüklerini derin derin düşünmelidirler. «İGD düşmanlığı»nın kimleri nerelere sürükleyebileceği böylelikle ortaya çıkacaktır.

Kuşkusuz son gelişmelerin anlamını sadece İGD'ye yönelik bir saldırı biçiminde darlaştırmamak gerekir. **İGD'ye yönelik çok yönlü saldırılar bir yanıyla özel bir nitelik taşımakta, diğer yanıyla genel baskı ve terör koşullarının bir parçasını oluşturmaktadır.**

Son günlerde İGD'ye yöneltilen çok yönlü saldırılar sadece İGD'nin demokratik örgütlerden koparılmasını ve giderek soyutlanmasını değil, oluşmaya başlayan UDC'nin parçalanmasını da temel bir hedef olarak almıştır. UDC'nin oluşması doğrultusunda DİSK'in ileri ve somut girişimlere yöneldiği bir dönemde kaynağı belli haberlerin çıkması bir rastlantı olarak kabul edilemez. Demokratik örgütler arasındaki ilişkilerin bozulmasını amaçlayan bu tür saldırılar, temel hedef olarak UDC'yi almıştır demek pek abartma olmayacaktır. İGD'ye yönelik hesaplar ise bu temel hedefin bir parçasıdır.

Somut durumun sağlam bir değerlendirmesi, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımımızda esas halkayı kavramamıza yardım edecektir. Bu esas halka, işçi sınıfımızın başını çektiği UDC hareketidir. Gerici, faşist güçlerin cephesi MC karşısında tek alternatif olarak kendisini dayatan, ağlamalara ve sızlanmalara karşın kendisini kabul ettiren UDC'nin oluşturulması doğrultusunda verilen savaşıma ilerici, yurtsever gençlik kuşkusuz bundan sonra da katılacaktır. Yalnız bir farkla; son gelişmelerden sonra bu savaşımımızı on katına, yüz katına, bin katına çıkararak sürdüreceğiz. Ulusal Demokratik Cephe'nin ta göbeğinde yeralacağız.

AÇIKLAMA

Gazeteniz İLERİCİ Yurtsever GENÇLİK'in fiatı, elinizdeki 45. sayı ile birlikte 5 TL. oluyor. Bol reklamlı, bol ilânlı ve büyük maddi olanaklara sahip basın tekelleri bile gazetelerinin fiatlarını yükseltirken, bugünkü kısıtlı olanakları ile gazetemizin eski fiatını koruyamayacağı açıktır.

Şunu da belirtelim ki; gazetemiz abonelerinin, abone fiatları Ocak ayına değin aynen geçerliliğini koruyacaktır.

Ayrıca gazetemizin dağıtımında görülen aksaklıkları dikkate alarak, İYG'nin genel dağıtımını Temel Dağıtıma vermiş bulunuyoruz.

İGD'NİN DİSK'TEKİ OLAYLARLA HİÇ BİR İLİŞKİSİ YOKTUR!

Bilindiği gibi, geçtiğimiz günlerde işçi sınıfı hareketi açısından önemli gelişmelere tanık olundu. İşçi sınıfımızın biricik demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK içindeki bazı yöneticiler, bu örgütün ileriden beri izlediği politikaya ve 5. Genel Kurul kararlarına aykırı olarak bazı girişimlerde bulundular. DİSK'in yönetim organlarında başgösteren ve olağanüstü genel kurul kararının alınmasına neden olan olaylar, sınıf ve kitle sendikacılığının geleceği açısından kuşkusuz son derece önemli. DİSK'in ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımındaki bilinen etkin yeri dikkate alındığında, «görüş ayrılık» larının sonucu yalnızca kendi boyutları içerisinde kalmayacak, genel demokratik hareket için de belirli gelişmelere yolaçacaktır. Sorun, ne kişilerin «iyi» ya da «kötü» niyetlerinden kaynaklanıyor, ne de basit bir görüş ayrılığı biçiminde ele alınabilir. **Sendikal hareketin, reformizm mi yoksa devrimci sendikal çizgi mi, uzlaşmacı sendikacılık mı, yoksa sınıf ve kitle sendikacılığının ilkelerine bağlılık mı sorusuna vereceği yanıt, sorunun düğüm noktasını oluşturuyor.** Nitekim bu nokta, DİSK Genel Başkanı'nın yaptığı açıklamalarda ve 9 Ekim'de yapılan Temsilciler Meclisi'nde alınan kararlarda bütün açıklığı ile dile getirilmiştir. Biz burada ortaya çıkan durumu nedenleriyle birlikte enine - boyuna irdeliyecek değiliz. Sadece, gelişmelerin bizimle, yani gençlik hareketi ve İGD ile ilgili yanlarına değineceğiz. Ancak şunu belirtmek isteriz ki; işçi sınıfı hareketinin eriştiği politik ve ideolojik bilinç ve örgütlülük düzeyi, sözkonusu görüş ayrılıklarının işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda çözümleyecek olanakları içinde taşımaktadır. İşçi sınıfını yolundan saptırmak isteyen ve bu olaylardan kendi çıkarları lehine parsa toplamaya yeltenen kişi ve eğilimlerin hevesleri kursaklarında kalacaktır.

Gelelim asıl konumuza. DİSK'in içinde başgösteren anlaşmazlık, kuşkusuz bu örgütün kendi iç sorunuydu. Anlaşmazlık su yüzüne çıktığında «Babıali» basını olaya dört elle sarılıyor, tekelci büyük basın ve «ilerici» görünen bazı gazeteler, kendi «meşrep»lerine uygun olarak haberi yorumlayarak veriyordu. Ancak, dikkati çeken bir nokta vardı: Tümü de, «DİSK merkezinin basıldığını ve basanların da İGD'li militanlar olduğunu» yazıyordu. Bu nokta bütün gazetelerde eksiksiz yeralıyordu. Haberin veriliş biçimi de aynı olduğuna göre, demek ki kaynak da aynıydı. Bütün gazeteler için bu «ortak kaynak» neresiydi, bilemeyiz. Ama bilinen şey, olayların bu biçimde yansıtılmasıyla düpedüz karanlık bir amaca hizmet edildiğiydi. Çünkü, gerçekte ne DİSK yönetim organlarında görülen anlaşmazlıkla İGD'nin bir ilişkisi vardı, ne de «İGD'li militanların DİSK merkezini basma»ları sözkonusuydu. Nitekim bu gerçeğe DİSK'in en üst düzeydeki yöneticileri ile bazı sendikaların yaptığı açıklamalarda da özellikle değiniliyor ve olaya «bir gençlik örgütünün adının karıştırılması» eleştiriliyordu.

Bu arada başka ilginç gelişmeler de oluyordu. İGD'nin konuyla ilgili açıklamalarına «Politika» dışında hiç bir gazete yer vermiyordu. Gelişmeler bununla da kalmadı; hemen aynı günlerde çıkan maocu ve goşist yayın organlarında, «sosyalist» olduklarını savunan bazı odakların haftalık yayınlarında İGD'ye veryansın ediliyordu. DEV-GENÇ Genel Sekreteri ise TÜM-DER'in goşist öğrenci gruplarından devşirme İstanbul Şube kongresinde sıcağı sıcağına konuya değinme «gereksinimi»ni duyuyor ve **«yolumuz işçi sınıfının yoludur diyenler şimdi DİSK'i bastılar»** diyerek, kervana katılmaktan geri durmuyordu.

Gerçek bu olmadığına göre, o halde neden İGD'nin adı bu olaya özellikle karıştırılmak istendi? Neden sağ'lı «sol»lu yayın organları özellikle bu noktaya elatmak gerekliliğini duydular. Bunların tam yanıtını verebilmek için daha önceki bazı olaylara değinmek gerekiyor.

Aslında İGD'nin sendikal harekete «müdahale ettiği» savları yeni değil. Hatırlanacağı gibi uzun bir süredir bazı çevreler, ilerici gençlik hareketi ile işçi sınıfı hareketi arasındaki ilişkilere «kafayı takmış», bunu kendi dar grup çıkarları için kullanabilir miyiz umuduna kapılmışlardır. Kimilerinde bu giderek iyice «tiryaki»lik haline gelmişti. Bunlara göre İGD neler yapmıyordu ki? «Sendika basıyor, sendika kongreleri düzenliyor, hatta İzmir'de sendika örgütlediği» bile söyleniyordu. Bu savları ilk kez ortaya atanlar, kendilerini bile şaşırtacak ölçülerde maocular tarafından kullanılan malzemeler üretip duruyorlardı. Maocu ve goşist grupların da bu koroya katılmasıyla, İGD'ye yönelik saldırı kampanyası hayli zengin boyutlara ulaştı. Bu, asılsız, tutarsız ve sorumluluktan uzak kampanya, son 1 Mayıs'ta daha da renklendi. Siyasal bir partinin sözcüleri, 1 Mayıs katliamının sorumluları arasına DİSK yönetimini de kattılar; fakat bu kez öne sürülen iddia bir hayli ilginçti. DİSK, 1 Mayıs'ta bir öğrenci derneğinin, yani İGD'nin peşinden sürüklenmişti! Böylece olayların çıkmasına fırsat verilmişti vs. vs...

Başlangıçta **«İGD'li beslemeler», «DİSK'in vurucu gücü»** cinsinden nitelemeler sonuç vermeyince (çünkü bu nitelemelerin benimsenebilecek hiç bir yanı yoktur), daha da ileriye gitmek, bu kez **«DİSK'in bir gençlik örgüte bağlandığını»** söylemek belki kendileri açısından daha sonuç verici olabilirdi. Çünkü bu oldukça iddialı bir görüştü. Olsa ki inananlar çıkar, yeni yeni İGD düşmanları ile birlikte kendileri de yeni yeni dostlar kazanırlardı.

İGD'ye yönelik bu saldırıların asılsız oluşu, hiç bir somut gerçeğe dayanmaması nedeniyle, bunları tek tek yanıtlamak gereği duyulmadı. Sadece genel doğrular ışığında gençlik hareketinin işçi sınıfı hareketiyle ilişkileri sorununa, bu konuda geçerli ilkelere değinildi. Böylece bu çevrelerin dört gözle bekledikleri polemik fırsatı kendilerine verilmemiş olundu.

Görüldüğü gibi, dayandıkları mantık oldukça açık, fakat o denli de düz ve ilkeldi. İşçi sınıfı hareketinden hızla soyutlanmaları, onları bir gençlik örgütüyle uğraşmaya itiyor, «kafa bulandırma» politikasıyla soluk almaya çalışıyorlardı. Ancak, yaptıkları işin asıl tehlikeli yanı, işçi sınıfı hareketiyle gençlik arasında her düzeyde gelişen ve güçlenen ilişkileri, eylem birliğini kırarak gençliği yalnızlığa itmekti. Onu, en sağlam öncülerinden, işçi sınıfının politik ve sendikal hareketinin yolgöstericiliğinden yoksun bırakmaktı. Bu, hem gençliğe karşı açık bir güvensizlikti, hem de gençlik hareketi içinde maceracılığı teşvik etmek anlamına geliyordu. Üstelik İGD ile işçi sınıfının sendikal örgütleri arasındaki ilişkileri baltalamak isteyenlerin kendileri, ne yazık ki gençlik içerisinde hiç bir tabana ve örgüte sahip olamıyacak kadar köksüzdüler. İGD'ye ve genelde gençlik hareketine duydukları güvensizliğin, hatta üstü kapalı düşmanlığın temelinde yatan nedenlerin birisi de sanırız buydu. İşte DİSK'teki son gelişmeler karşısında birtakım mihraklar, öteden beri bazı çevrelerce kullanılan bir yönteme başvurma gereğini kendileri de duydular. Kullanıla, kullanıla aşınmakla birlikte inandırıcı olabilir diye düşündükleri bir yöntem; DİSK yönetim organlarıyla İGD yi karşı karşıya getirmek, İGD'yi DİSK'in içişlerine karışıyormuş gibi göstererek kamuoyunda kuşkular yaratmak... Bu noktada ne kadar kuşku yaratılabilinirse, o kadar haklı görüneceklerini sanmışlardır. «Bir gençlik örgütüyle birlikte hareket eden bazı DİSK yöneticileri» imajını kamuoyunda yaratmak istemişlerdir. Yayın organlarını bu konuda yoğunlaşan «özel sayı» biçiminde düzenlemişlerdir. Öyle ki, çok önemli toplumsal gelişmeler bile bu «özel sayı» niteliğini değiştirememiştir.

Bu iddialar asılsız ve temelsiz olduğu, İGD'nin DİSK'in içişlerine karışma gibi bir düşüncesi ve eylemi olmadığı halde, İGD'ye yönelik saldırılar son günlerde yoğunlaşmış bulunmaktadır. DİSK'le ilgili yukarıda sözkonusu ettiğimiz gelişmeler olurken, İGD'nin adı pervasızca **TÖB - DER Genel Merkezi tarafından işten el çektirilen İstanbul Şube Yönetim Kurulu'nun yerine atanan yeni yönetim kurulu, demokratik öğretmen hareketinin tepkisiyle karşılaşınca, bu tepki karşısında göreve başlayamayan bu kişiler bir açıklama yapacak ve İstanbul Şubesi'ni «İGD'li militanların işgal ettiğini»** söyleyecekti. Amaç yine aynıydı. DİSK için düşünülen oyun şimdi TÖB-DER için de düşünülüyordu. Yine İGD'nin konuya ilişkin açıklamalarına gazeteler yer vermeyecekti. Oyun büyük oynanıyordu.

Üstelik bu saldırılar hangi koşullarda gelişiyordu? Aynı günlerde İGD'nin Beşiktaş, Kızılay (iki kez), Antakya (üç kez) şubeleri otomatik silahlı vurucu timler tarafından barbarca basılıyor, gözaltına alınan İGD üyeleri kamuoyuna «anarşik bir hücre» olarak tanıtılıyordu. «Suç delilleri» ise Nazım Hikmet'in portresi ve bazı yasal afişlerdi. Bu nedenle Ankara'da 4. kez İGD'nin şubesi kapatılmış oluyordu. Bu arada İGD üyesi Şahin Acar Ankara'da faşist çeteler tarafından öldürülüyor, İskenderun Şubesi maocu bozkurtlar tarafından basılıyor, yurdun hemen hemen her köşesinde geliştirilen sağ'lı «sol»lu saldırılar sonucu İGD üyelerinin yaralandığı haberleri merkeze ulaşıyordu.

Bütün bunlar, ilerici gençlik hareketinin tek merkezi yığın örgütü olma yolunda dev adımlar atan İGD'nin etrafında çok yönlü bir saldırı ve provokasyon ağının örülmek istendiğini gösteriyor. Tüm bu gelişmelerin zaman açısından aynı günlere denk gelmesi bir rastlantı olarak kabul edilebilir mi? Açıklamasını geleceğe bırakıyoruz. **Ama, yeni bir güç, yeni bir dinamizm ve sağlam bir örgütlenme süreci içinde olan ilerici - devrimci gençlik hareketinin yolunun hayli karmaşık ve çetin olduğunu belirtmek isteriz. Çünkü sınıf savaşımının kuralları gençlik hareketi için de geçerlidir.**

Raymond Guyot I. Ulusal Barış Konferansı'nda konuşurken.

RÖPORTAJ - II

RAYMOND GUYOT

"ARKADA KAVGA ÇIKTIĞI ZAMAN BİLİN Kİ MAOİSTLERDİR"

IYG — Biraz da Fransız Direnme Hareketi'nden ve gençliğin direnişteki yerinden söz eder misiniz?

R. GUYOT — Direniş sırasında, Haziran 1940, Fransa işgal altında. Fransız ordusu yenilmiş. Kuzey bölgesi Naziler tarafından istila edilmiş durumda iken, Petain Fransa'da iktidara geldi. Makamı o zamana kadar daha işgal edilmemiş bölgede bulunuyordu. Burada bir parentez açalım. Bu durum açıklanırken —ben askerim ve bu savaşa katıldım— hiç bir zaman Fransız ordusunun yenildiğini söylemem. Doğru değildir yenildiği. Ben Fransız ordusunun ihanete uğradığını söylerim. Farklı şeyler. Ülkem, savaşı ve savaşımı Sovyetler Birliği'ne karşı yönlendirmek için ellerinden gelen herşeyi yapanlar tarafından ihanete uğradı. Bu ihanetle ilgili olarak meşhur bir söz vardır: O zamanlar ortaya atılmış bir sözdü: «Halk Cephesine karşı Hitler», yani «Hitler'i Halk Cephesi'ne tercih ediyorum». Tam anlamıyla «öyleyse Fransa'ya ihanet ediyorum». demekti bu. Bu saldırı söz konusu olduğu zamanlarda, daha sonra ben Fransız ordusu'nun yenilmediğini söylerdim. O zamanlar 30 yaşımdaydım.

19 - 20 yaşın üstündeki hemen hemen bütün gençler orduadaydı. Kitleler halinde hapishaneleri boyladılar. Almanlar onları sürülerle toplama kampına attılar. İşte gençliğin büyük bir kısmı kendini böylece Almanya'daki savaş tutsakları kamplarında buldu. Ama onları izleyen genç kuşak, Petain Hükümeti gibi hain bir hükümetin bulunduğu karışık durumla karşı karşıyaydı. Sonra, işçi sınıfı ve demokratik güçler arasındaki bir zayıflamadan, bir bölünmüşlükten ötürü gençlik kendiliğinden işin içinden çıkamıyordu. Aylar, yıllar birbirini izledi. İşçi sınıfının partisi ve halk Hitler işgaline karşı savaşıma başladı, 1941 - 1942 döneminde gençlik kitleler halinde darbe yedi. Çünkü Hitler'in bir kararı vardı: Gençliği Almanya'ya taşımak, Fransız gençliğini Almanya'da çalıştırmak için... O zaman binlerce ve binlerce genç partizanlara katıldı. Dağlara, ormanlara çıktı. Oralarda zaten belli tabanlar, örgütlenmeler vardı. Biz, De Gaulle vs. gibi örgütlü tabanlar vardı. Ve gençlik kitlesel olarak Almanya'ya kendini terkedeceğine partizanlara katıldı. Partizan hareketi o zamandan itibaren büyük gelişme gösterdi. Tek başına olmasına rağmen, bu, nitelik olarak direniş hareketini ilerleten bir etken oldu. Ve gençlik direniş içinde çok büyük bir rol oynadı. Eylemleri örgütleyen grupların çoğunu gençler oluşturuyordu. Bu büyük çoğunluk, yetişkin kumandanları ile, kitlesiyle durmaksızın, aralıksız kurtuluşa kadar savaşıma devam etti. Geniş bir şekilde komünistlerin, sosyalistlerin, De Gaulle'cülerin, direnişçilerin katıldığı gençlik cephesi, zaferden sonra uzun yıllar devam etti.

İYG — Sayın Senatör, çok yakından bildiğiniz gibi 1968'lerde öğrenci hareketleri bir patlama devresi geçirdi. Özellikle sizin dikkalarıyla işçi sınıfı vardı. Ve bu patlama, 1968 öğrenci hareketlerinin oluşumunun nesnel koşulları nelerdi? Goşist, troçkist ve maoistlerin hareket içindeki yerleri neydi, anlatır mısınız?

R. GUYOT — O zamanki hareket büyük bir halk hareketiydi. Bu savaşın ucunda sendikalarıyla işçi sınıfı vardı. Ve bir patlama, bütün birikimlerin patlaması oldu. Bu, işçi sınıfının bir hareketiydi, tam bir halk hareketiydi. Tartışılacak konuları vardır. Bu hareketin görkemliliği, sendikalar, biz komünistler tarafından doğru olarak değerlendirildi mi? Bu tartışılabilir, ama bu, bizim tarafımızdan örgütlenen bir hareketti. Bu unutuldu. Hareket kesinlikle goşistler ve troçkistler tarafından hazırlanmadı. Ama görkemliliğinden sonra; bir çok şey parçalandı, havaya uçtu. Bir çeşit isyandı bu.

Troçkist, goşist, goşizan unsurların, kendilerinin de dediği gibi, **«ENTRANCE»** (Sızma) politikaları vardır. Hâlâ bu **«sızma»** politikasına sıkı sıkıya sarılıyorlar. Tipik troçkist bir tezdir: Herekete sızmak ama kalmamak. O hareketi etkilemek için girmek, saptırmak için girmek vs. O zamanlar karışık ve şaşırtıcı bir dönem oldu, ama, Mayıs boyunca sorunlar aydınlandı. Ve bir milyon göstericinin katıldığı büyük mitinge gelindi. Paris'te işçi sendikaları, CGT tarafından düzenlenen, Komünist ve Sosyalist Partilerin de katıldığı bir mitingdi bu. Olaylardan sonra bizim tahlil ettiğimiz, işçi sınıfı ve halk içindeki derin değişiklik isteğiydi. Dolayısıyla sendikalar ve Komünist Parti için görevler vardı. Ama iktidar gözleri kapalı kalmadı. Baştan karıştı harekete polisiyle. Mayıs ayının sonuna kadar olayları gelişme ye bırakan De Gaulle'nin tepkisini gördük. Sonunda orduyu harekete geçirdi. O zaman kısa dönem için de olsa işler ters döndü. Ve 1968 seçimleri oldu. Hayatımda ilk olarak bir işçi mahallesinden milletvekili seçilemedim. Yüzde 49 oranında oy aldım ama yenildim. Sayımız daha fazla düştü. Ondan sonra çok çalışmak ve bunların sonucunu çıkarmak gerekti. Bu karışıklık uzun sürmedi ama çok nazik bir dönemdi. Bir tarafta goşist ajitasyon, diğer tarafta tek başına hü-

SÖZ VE KARAR TABANIN

9 Ekim 1977 Pazar günü Spor ve Sergi Sarayı'nda toplanan DİSK Temsilciler Meclisi tarihsel öneme sahip kararlar aldı. Temsilciler Meclisi'nin aldığı kararlar özet olarak şöyle:

1 — İşbirlikçi büyük sermaye ve büyük toprak sahiplerinin çıkarları doğrultusunda, tüm emekçi halkımıza pahalılık, işsizlik, yokluk getirici bir politika izleyen gerici - faşist karması MC'nin bir an önce iktidardan uzaklaştırılması, ulusal bağımsızlıktan, demokrasiden, ilerlemeden yana bir iktidarın kurulması için tüm ilerici, demokratik güç ve kuruluşların ortak bir cephe içinde, ortak bir savaşım programı etrafında somut hedeflere yönelik kitlesel eylemleri düzenlemelerini ve bu cephe hareketinin bir an önce hayata geçirilmesini kaçınılmaz bir yurtseverlik görevi olarak görüyoruz. Bu amaçla tüm demokratik örgüt ve güçler arasında karşılıklı ve çok yanlı olarak görüşme,diyalogun daha da geliştirilmesi gereğine inanıyoruz.

2 — UDC'nin hayata geçirilmesi ve işçi sınıfının çıkarlarını savunma savaşımının başarısı için DİSK'in üzerine düşen tarihsel görevi yerine getirebilmesi açısından, bir takım bölücü, sorumsuz, tabandan kaçan gerici ve sınıf uzlaşmacısı unsurların DİSK'in bütünlüğüne yönelik davranışlarını şiddetle kınıyor; bu kişilerin işçi sınıfı hareketinden dıştalanması ve örgütsel bütünlüğü müzün, sınıf sendikacılığı ve devrimci ilkelerimizin temelinde daha da güçlü bir şekilde sağlanması gerektiğine inanıyor, gerici - faşist güçlerin sermaye sınıfının işine yarayan ve bu güçlerce kullanılan bu tür davranışların en doğru ve en demokratik çözüm yolunun Genel Kurul olduğunu savunuyor ve Genel Başkan Kemal Türkler'in Olağanüstü Genel Kurulu 21-22 Ekim 1977 günlerinde bu salonda toplama kararını destekliyoruz.

Tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesini ve tüzüğümüzü çiğneyerek, işçi sınıfının DİSK'teki birliğini bölmeye, emekçi halkımızın UDC'de birleşerek yenilmez bir güç olmasını engellemeğe çalışanları faşizme hizmet ve işçi sınıfı hainliği ile suçluyor; faşizme karşı olan ve sınıf sendikacılığına inanan

DİSK'e bağlı sendikaların tüm yönetici ve üyelerini örgütümüze sahip çıkmaya çağırıyoruz.

3 — İçten ve dıştan DİSK'i bölme ve sınıf sendikacılığı ilkesinden koparma girişimlerinin yoğunlaştığı şu koşullarda işçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK'in örgütsel bağımsızlığının daha sıkı bir şekilde korunması ve faşizme, emperyalizme, işbirlikçi tekellerin egemenliğine karşı işçi sınıfının bilimi doğrultusunda sürdürdüğü sınıfsal savaşımın yükseltilmesi, bu savaşımdan bir adım bile geri adım atılmaması gerektiğine inanıyor, ve bu savaşımı geriletmeye, örgütsel bağımsızlığımızı çiğnemeye yeltenen sınıf uzlaşmacısı unsurlara karşı kararlı bir savaşım vereceğimizi ve örgütsel bağımsızlığımızı sonuna dek gözbebeğimiz gibi koruyacağımızı kamuoyuna duyuruyoruz.

TURGUTLU KİREMİT - BLOK FABRİKALARINDA GENÇ KÜRT İŞÇİLER İŞE ALINMIYOR

Her yıl binlerce Kürt emekçisi topraklarından kopup kentlere, fabrikalara akın ediyor. Hep işsizlikten, yoksulluktan, topraksızlıktan, siyasal iktidarların ırkçı - şoven baskıları yüzünden terkediyorlar memleketlerini. Egemen güçlerin ve onların gerici - faşist karması iktidarlarının yıllardır uygulayageldikleri ulusal baskı, kırım ve ayrıcalık politikaları her geçen gün yeni biçimler alıyor.

Turgutlu'da kiremit - blok fabrikatörleri, fabrikalarda iş arayan genç Kürt emekçilerine, «fabrikaya Kürt işçi almıyoruz» diyerek ırkçı - şoven yüzlerini gösteriyorlar.

Genç Kürt işçileri olarak bizlere yapılan bu baskılardan yılmıyoruz. Turgutlu'da ırkçı - şoven patronların bu faşist uygulamalarına sarı sendika Çimse - İş'te alkış tutmaktadır. Turgutlu'daki kiremit - blok patronlarının, sarı sendikacıların bu baskı ve oyunlarını genç Türk işçileri ile birlikte bozmaya kararlıyız.

Turgutlu'daki Türk ve Kürt emekçilerinin birliği patronların faşist uygulamalarını bozacaktır.

Ulusal ayrıcalığa ve baskıya son verilmelidir.

TURGUTLU'DA KİREMİT - BLOK FABRİKALARINDAKİ GENÇ İŞÇİLER

DİSK GENEL TEMSİLCİLER MECLİSİNDEN İZLENİMLER

Sınıf uzlaşmacılarının kendilerine bağlı sendika temsilcilerine yasak koymalarına, gerici güçlerin, Vilayetin engellemelerine rağmen, işçi sınıfının en yiğit unsurları, DİSK'in sınıf bilinçli temsilcileri, 9 Ekim 1977 Pazar günü Spor ve Sergi Sarayı'nda toplandılar.

Sabahın erken saatlerinde Spor Sarayı'nın önünü dolduran binlerce DİSK üyesi, gruplar halinde, disiplin içinde salona giriyorlardı. Hangi sendikadan olduklarını belirtmek için, **«Yaşasın Lastik - İş, Yaşasın DİSK», «Yaşasın T e k s t i l, Yaşasın DİSK», «Yaşasın Petkim - İş, Yaşasın DİSK», «Yaşasın Maden - İş, Yaşasın DİSK»** sloganlarını haykırıyorlardı. Salonda bulunanlar ise buna, **«Yaşasın UDC, Yaşasın DİSK»** sloganıyla karşılık veriyorlardı.

Binlerce temsilci heyecanlıydı. Coşkuluydu. Tarihsel öneme sahip kararlar almak için toplanmışlardı. Aldıkları kararları hayata geçirmek için kararlıydılar.

DİSK Genel Başkanı Kemal Türkler açış konuşmasını yapmak üzere kürsüye geldiğinde, **«genel kurul gelecek, dörtler gidecek» sloganları** dalga dalga yayılıyordu. İşçi sınıfına ihanet içinde olanların, tabandan kaçanların suratında patlıyordu.

80 temsilci, Tertip Komitesi'ne başvurarak konuşma için adını yazdırdı. 16'ncı konuşmacıdan sonra temsilciler yeterlik önergesi vererek, kararların açıklanmasına geçilmesini istediler. Diğer konuşmacılar da buna katıldılar.

Saatler **14.30'u** gösterdiğinde Genel **Temsilciler** Meclisi Genel **Başkan Kemal** Türkler'in konuşmasıyla **sona** eriyordu. İşçi sınıfımız, onun devrimci sendikal örgütü DİSK, tabanın söz ve karar sahibi olma ilkesini, böylesine önemli günlerde bir kez daha hayata geçiriyor ve saflarını sıklaştırma yolunda ileri bir adım atıyordu.

---

kumet kuran (!) Mitterand'la çok karışık bir ortamdı. Bir yandan çok sağlıklı, çok iyi olumlu ama, diğer taraftan troçkist ajitasyon ve Sosyalist Parti ve herşeyin dışında Mitterand'la örgütlülüğü bozulmuş, yıkılmış bir halk hareketi vardı. İşte maksimum bir karışıklık vardı. Ve De Gaulle harekete geçmek için en elverişli zamanı, tam zamanı kullandı.

İYG — Bugün Fransa'da gençlik hareketinin boyutları hangi aşamadadır? İşçi sınıfının yolundan yürüyen gençliğin durumu nedir?

R. GUYOT — Bugün Fransa'da gençlerin arasında maoistlerin hemen hemen hiç etkisi yok. Yaklaşık sıfır denecek kadar. Troçkistler, Troçki'nin yayınlarını ancak öğrenciler arasında yayabilmektedirler. Bu kitaplardan teorik temel ararlar. Biraz önce de belirttiğim gibi, **«sızma»** politikaları vardır, sendikalara ve benzeri yerlere tezlerini savunmak için girerler. Her zaman bizim bulunmadığımız veya yeterli olmadığımız yerlerde çok dikkatlidirler.

Örneğin «göçmen işçiler» sorunu bunlardan birisi. Bu konuda çok çalışıyoruz. Biliyorsunuz Fransa'da 3 milyon göçmen var. Örneğin bunlardan 80.000'i Türkiye'den, 800.000 Portekiz'li var. Cezayir'liler de bir o kadar. Hepsi mutsuz. Teneke şehirlerde yaşıyorlar. İki defa sömürülüyorlar. Birincisi işçi oldukları için, ikincisi göçmen oldukları için... Hareketi geliştiriyoruz, ama bazı yerler var ki örgütler dikkatsiz. İşte tam böylesi koşullarda troçkistler ortaya çıkarlar. Oraya hemen gelirler, biraz demogoji yaparak, birşeyler kapamak için. Bizim bulunduğumuz yerlere giremezler. Öyleyse bu bir siyaset ve eylem savaşı. Anlaşılacağı gibi sözünü ettiğimiz troçkistlerdir. Maoistler hiç bir şeydir. Bunlar genellikle polisle takışmak için fırsat kollarlar. Bir çeşit zincirden kopma, boşalma, baskı, şiddet konuları. Her zaman polisi ararlar. Her seferinde örgütlediğimiz bir mitingde arkada kalırlar ve kavga çıkarırlar. Arkada kavga çıktığı zaman anlayın ki onlardır. Bu tavırları kendinden söz ettirebilme olgusunun tipik bir örneğidir. Yani polis bana vurdu anlayışı ve arkadan boşalma...

İşçi sınıfımız, sendikalarımız ve partimiz olduğuna göre bütün bunlar daha fazla ileri gidemiyor ve birlik hareketi gelişiyor.

Örgütlü gençlik güçlerini sayarsak ilk önce 100.000'den fazla üyesi ve «Öncü» gazetesi ile Komünist Gençlik, sonra 10 - 15 bin üyesiyle çok zayıf olan Sosyalist Gençlik. Ve onlar partiden bağımsız değillerdir. İki ulusal sekreterleri vardır: Biri genç, diğeri yetişkin olmak üzere... Katolik gençler var. Katolik işçi gençlik. Katolik Feminist Gençlik ve Genç Katolik Öğrenciler olmak üzere toplam 100.000 civarında üyeleriyle güçlüler.

Sendikalara gelince; CGT var ve CGT'nin kendi özel gençlik komisyonları var. Gençlik için örgütlü özel hareket var.

Gençlik örgütleri içinde Komünist öğrenciler, Komünist Gençliğe üye değiller. Bağımsızlar. Kendi kongreleri, kendi yönetimleri var. Doğal olarak genel komünist gençlik hareketinin içinde bulunuyorlar. Sonra UNEF var. Bir kitle örgütü. Burada komünist öğrenciler önemli rol oynuyorlar. Ama doğal ki yalnız değiller. Yönetimde başkaları da var. Ama bu örgüt bizim arkadaşlar tarafından yaşatılıyor. Bir de kollejliler, yani liseliler örgütü var. Orada da genç liseli komünistler birinci derecede önemli rol oynuyorlar. UNEF, en önemli öğrenci örgütü durumunda. İşçi gençlik sendikalar içinde bulunuyor. CGT içinde gençlik yönetime bağlı oluyor.

İYG — Hep gençlikten, gençlik hareketinden konuştuk. Biraz da barıştan söz edelim ne dersiniz? Örneğin yakından izleme olanağını bulduğunuz Ulusal Barış Konferansı ve Barış Gecesi üzerine izlenimleriniz nelerdir? Örgütlü barış hareketinde gençliğin yerini ve örgütleniş biçimini Fransa deneyiminden örneklerle yanıtlar mısınız?

R. GUYOT — 1 Eylül Dünya Barış Günü kutlama şenliği benim için büyük bir gün oldu. Sevindirici bir şaşkınlık duydum. Ülkelerdeki durumları biliyoruz. Zorlu sorunlar izledik. Zorlu ve bazen kanlı savaşımları, özgürlük için verilen savaşımları izledik. Aynı zamanda deneyimlerden bazı şeyleri elde etmenin ne kadar zor olduğunu biliyoruz. Dün katıldığım toplantıda barış için, yüksek nitelikte, düşündüğümden daha güçlü bir hareket gördüm. Çok iyi bir şekilde sona eren güne katılanlar sorunları gayet iyi anlattı. Neyin ne kadar anlatılacağını biliyordu. Temkinli bir tutum gösterildi. İşte bunun için diyorum ki, ülkenizde barış hareketinin çok geniş perspektifleri var. Biz Fransızların çok önem verdiği barış konusunda, Türkiye'de barıştan yana olanların geniş bir birlik içinde dayanışacağına inanıyorum. Barış hareketinin politik ve dinsel inançları ne olursa olsun, karşılıklı saygı ile barış için çalışılacağında birleşilebileceğine inanıyorum. Dün gördüklerim inancıma yanıt oldu. Yapılacak hiç kuşkusuz daha birçok şey vardır. Ama şu ana kadar yapılanlar gayet umut verici. Akşam gördüklerim bana göre barış için derin bir hareketti. Konu barıştı; ama oraya gelen halk kalabalığı demokratik ilerlemeleri gösteriyordu. Dolayısıyla çok memnunum, hayran olarak ve ülkeniz barış hareketinin gelişiminden emin olarak gidiyorum.

Barış hareketinin Fransa'dan örneklerle anlatımına gelince: Fransız barış hareketinde ulusal yönetim var. Çeşitli eğilimde gençler var burada. Örneğin öğrenci gençliğin veya diğer gençlerin katolik gençlerle ortak eylemlerine (Atomik silahlara karşı vb.) tanık oluyoruz. Katolik kuruluşları sempatik karşılıyoruz. Her şeyden önce insanlık değerlerine önem veriyorlar. Biraz önce de belirttiğim gibi Fransa'da Barış Hareketi Yönetimi kadrosu içinde kendi kendine kararlar alabilen bir gençlik komitesi var. Bu doğal olarak bölgesel kararlar oluyor. Liselerde, üniversitelerde, kültür merkezlerinde konferanslar şeklinde. Bu komisyon, özellikle barış konusunda gençliğe yaklaşıyor. Liselerde, üniversitelerde barış hareketinin yayılmasına çalışılıyor. Aynı zamanda savunma ve ordu konusu da çok önemli. Örneğin nasıl bir ordu? Meslek ordusu mu, yoksa geçici ordu mu? Bu konu Barış Hareketinin Gençlik Komisyonu tarafından ele alındı. Tabii şimdi bu sadece gençlik konusu olmadığı için gençliğin boyutlarını aşıyor. Hep beraber atomik silahlar ve benzeri konularda kararlar alınıyor. İşte bizim barış hareketimizin içinde bulunduğu durum ana hatlarıyla böyledir.

İYG — Gençlik ve Barış üzerine aydınlatıcı bilgileriniz için teşekkürler Raymond Guyot Fransız halkı ve gençliğine sıcak dayanışma selâmlarımızı iletiniz.

ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE VE KÖYLÜLÜK

Faşizme, emperyalizme, gericiliğe karşı verilen savaşımın başarıya ulaşması işçi sınıfının toplumun diğer kesimleriyle güçlü ve güvenilir bağlaşıklar oluşturmasıyla olanaklıdır. Konumu gereği işçi sınıfına en yakın toplumsal katman olan, işçi sınıfından sonra kapitalizmin sömürü ve ezgisini en çok üzerinde duyan köylülük, kapitalizme karşı savaşta işçi sınıfının vazgeçilmez bağlaşığı olmuştur ve bugün de öyledir. İşte bu nedenledir ki işçi - köylü bağlaşıklığı, tekellerin, toprak ağalarının egemenliğini kıracak, İleri Demokratik Bir Düzen'in kurulmasını amaçlayan Ulusal Demokratik Cephe için çözümleyici bir öneme sahiptir.

Son günlerde MC'nin tarım kesimindeki uygulamalarına karşı emekçi köylüler harekete geçtiler. Hayat pahalılığını ve taban fiyatlarının düşüklüğünü protesto eden gösteri ve mitinglerden, kantar işgallerine, demokratik toplantılara varan bir dizi eylemler gerçekleştirildi. Edirne'de, KÖY - KOOP'un önderliğinde, diğer demokratik kuruluşların desteği ile yapılan ve 1500'ü aşan köylünün katıldığı toplantılarda UDC'yi destekleme ve hayata geçirme kararı alındı. Buna benzer daha birçok toplantılarda köylüler UDC'nin önemini belirten kararları destekliyorlar. Tüm bunlar UDC'nin oluşturulması ve köylülerin bu cephede yerlerini almaları için atılmış somut, ileri adımlardır.

Günümüzde MC'nin uygulamaları ile köylülerin ayrışması hız kazandı. Küçük ve orta köylüler yıkıma uğrayarak yoksullaşıyor, proleterleşiyor. Gerici, halk düşmanı MC ekonomik bunalımın, enflasyonun yükünü işçi sınıfına olduğu kadar köy emekçilerinin omuzlarına yıkarak kurtulmaya çalışıyor. Refah, toprak reformu vaadleri bir aldatmacadan öte gitmiyor. Bunlara paralel olarak baskı ve terör köylerde de kendisini daha yoğun olarak hissettirmektedir. Köy emekçileri, egemen burjuvazinin toprak, özgürlük insanca yaşam özlemlerini yerine getiremeyeceğini anlamaya başladılar. İşçi sınıfının yiğit savaşları köylüleri büyük ölçüde etkiliyor, işçilerin kendi çıkarlarının gerçek savunucuları olduklarını anlıyorlar. Emekçi köylülerin çıkarları işçi sınıfının genel demokratik istemleriyle denk düşüyor. Tüm bunlar işçi - köylü bağlaşıklığını oluşturmanın somut önkoşullarıdır.

Şu bir gerçektir ki, köylüler, işçi sınıfıyla yakın bağlar kurmadan, işçi sınıfının yolundan yürümeden istemlerini gerçekleştiremezler. Ancak ve ancak işçi sınıfının yanında yer alarak toprak ve özgürlük istemlerini gerçekleştirebilir, toprak ağalarının, aracıların, baskı ve sömürüsünden kurtulabilir. Aynı şekilde işçi sınıfı, faşizm tehlikesini yenme, tekelcilerin egemenliğini kırma savaşımını önemli bir devrimci potansiyeli oluşturan emekçi köylüleri yanına almadan başarıya ulaşamaz.

Emekçi köylülerin anti - faşist, anti - emperyalist savaşımda işçi sınıfıyla bağlaşması, köylülüğün dirimsel çıkarları açısından da önemlidir. Çünkü kapitalizm işçi sınıfına olduğu kadar köylülere de düşmandır. Onlara baskıdan, sömürüden, zulümden başka birşey veremiyor. Halbuki ileri demokratik düzende köylülerin kazanacağı çok şeyler vardır. Demokratik bir toprak reformu bunların en başında yeralıyor. İşçi sınıfı, köylülüğün bu büyük hasretini savunmakla, işçi - köylü bağlaşıklığının temelini hazırlıyor.

Buradan da anlaşılacağı gibi Köylüler, sömürüden, baskıdan kurtulmanın tek yolu olan UDC içerisinde yerlerini almalıdırlar.

KÖYLÜLER ÜZERİNDE OYNANAN OYUNLAR SÖKMEYECEKTİR

Ülkemizde tarımsal amaçla kullanılan toprakların dağılımında büyük bir dengesizlik görülmektedir. Toplam köy ailelerinin % 75,3 oluşturan ve 50 dönümden az toprağa sahip olan topraksız, az topraklı köylüler, toprağın ancak % 31,2'sini ellerinde tutmaktadır. 51 - 200 dönüm toprağa sahip köy hanelerinin % 22'sini oluşturan köylülerde toplam tarım toprağının % 47,6'sına sahipler. Geriye kalan ve köy ailelerinin % 2,9'unu oluşturan büyük toprak sahipleri ve toprak ağaları tarımsal toprağın % 21,2'sini işletmektedirler. Buradan kaynaklanan yoksul köylülerle büyük toprak sahipleri arasındaki savaşım keskin çatışmalara bürünüyor. Gerici faşist karması MC'nin uygulamaları bu çatışmaları daha da hızlandırıyor.

Tüm bunlar yoksul köylülerin karşı çıkışını da beraberliğinde getirmektedir. Her geçen gün yıkıma uğrayan, yoksullaşan geniş köylü kitleleri demokratik bir toprak reformu için, köylüyü destekleyecek, halktan yana bir iktidar için, yığınsal eylemlere geçiyorlar. Basına yansımayan pekçok toprak işgali oluyor. Ayrıca son günlerde hayat pahalılığına, tarımsal ürünlerin düşük tutulmasına karşı Ceyhan'da, Adapazarı'nda ve daha pekçok köy ve kasabalarda yapılan gösteri ve yürüyüşler bunun en son örneklerini oluşturuyor.

Gerici faşist karması MC, emekçi köylülerin uyanışından, gösterilerinden tedirgin oluyor. Köylülerin uyanışının önüne set çekmek, ekonomik ve demokratik istemlerini boğmak için baskı ve terörünü arttırıyor. Aşırı sömürü ve faşist baskılar birlikte yürütülüyor. Köylüler üzerinde çeşitli oyunlar düzenleniyor.

Geçtiğimiz günlerde Sivas'ın Divriği ilçesinde faşistler tarafından bir camiye atılan bomba bu tertiplerden sadece biridir. Yine faşist komandoların çıkardığı «bombanın Aleviler tarafından atıldığı» yalanının yayılmasıyla halk birbirine düşürüldü. Gerici güçler, faşist çeteleri emekçi halkın üzerine saldırtabilmek için bunu bir basamak olarak kullandılar. Ve faşist terör Divriği halkı üzerinde hâlâ sürdürülüyor. Gerici güçlerin hazırladıkları oyunda maocular da yerlerini almada geç kalmadılar. Son dayanakları olan gençlik kesiminden de gittikçe soyutlanan bu halk düşmanları, şimdi de köylülerin arasına sızarak onları kışkırtmaya çalışıyorlar. Emekçi köylüler, faşistlerin ve maocuların «alevi - sünni» çatışmalarını hızlandırma çabalarını boşa çıkaracaklardır.

Köylü hareketinin önemli gelişmeler kaydettiği bu dönemlerde bu hareketin örgütlü olması ve işçi sınıfı hareketiyle uyumlu gelişmesi gerekir. Aksi halde bu hareket burjuvazi tarafından saptırılır veya zararsız hale getirilir. Örneğin 1971 öncesinde köylü hareketlerinin büyük bir yükselme gösterdiği bilinir. Genellikle örgütsüzlük ve kendiliğinden gelmeciliğin ağır bastığı bu hareketlerin 12 Mart sonrasında geçici olarak azaldığı görülür. Baskı ve terörün arttırılması, reform vaadleri bunları başarısızlığa uğratmaya yetmiştir. Bu başarısızlığın nedeni de köylü yığınlarının örgütsüz olmalarında yatar. Buradan da anlaşılacağı gibi köylü hareketinin kalıcı başarılar elde edebilmesi için örgütlü olması zorunludur.

Köylülüğün ve köy ekonomisinin yapısından kaynaklanan çeşitli etmenler kırsal alandaki örgütlenmeyi zorlaştırmaktadır.

Ancak buradan hareket edilerek, örgütlenmenin olanaksız olduğu söylenemez. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, emekçi köylülerin yıkıma uğraması ve bunun gibi benzer nedenlerle köylü hareketinin gelişmesi, örgütlenme için nesnel koşulların varlığını gösteriyor.

Bugünkü koşullarda küçük, yoksul, topraksız ve orta köylülüğün örgütlenmesi çeşitli yollardan sağlanabilir. Bunları kısaca şöyle sıralayabiliriz: İlk olarak köylülerin işçi sınıfına en yakın kesimi olan, örgütlenmeye daha çok yatkın olan, kesiminin (tarım ve geçici tarım işçileri) tarım iş kolundaki sendikalarda örgütlenmesi.

İkinci olarak emekçi köylüler kırsal kesimdeki ekonomik, demokratik ve tarımsal amaçlı köylü kuruluşlarında örgütlenebilirler. Bu kuruluşların başında kooperatifler, geliyor. KÖY - KOOP ve diğer bir kaçının dışındaki kooperatiflerde toprak ağalarının, büyük çiftçilerin denetimi ağır basmaktadır. Bunların etkinliğini kırmak için verilecek savaşım, küçük ve orta köylülerin kooperatiflerde örgütlenmesini hızlandıracaktır.

2. MC'NİN TABAN FİYATLARINA HAYIR!

Adana'nın Ceyhan İlçesinde düzenlenen MC'nin taban fiyatlarını ve hayat pahalılığını protesto mitingi binlerce işçinin, köylünün, öğretmenin, i l e r i c i gencin katılmasıyla yığınsal bir şekilde yapıldı.

Çevre köy ve kasabalardan gelen binlerce emekçi köylü, burjuvazinin tüm engellemelerine, baskılarına rağmen işçilerle el ele verip MC'ye karşı kinlerini, özlemlerini haykırdılar. Ceyhan mitinginde işçi -köylü dayanışması somut olarak hayata geçirildi. U l u s a l Demokratik Cephenin temelini oluşturacak işçi - köylü bağlaşması, savaş alanlarında böylesi yığınsal eylemlerle hayata geçiriliyor.

İlerici gençler bu yürüyüşte emekçi köylülerin, köylü gençliğin yanında yer alarak dayanışmalarını yükselttiler. İşçi, köylü, öğrenci gençlerin birliğini kendisine ana belgi edinen İlerici G e n ç l e r Derneği (İGD) yürüyüşe aktif bir katılımla bu birliğin oluşturulması doğrultusunda ileri bir adım daha attı.

Burjuvazi bu yığınsal gösteriyi engellemek için kullandığı polisiye kuvvetler yetmeyince, halkın üzerine maocu yedek güçlerini saldı. Fakat bütün girişimleri işçi sınıfı, köylüler ve ilerici gençler tarafından boşa çıkarıldı.

Köylü hareketinin işçi sınıfının yolunda olması gerektiği gerçeğinin bir kez daha doğrulandığı miting başarıyla sona erdi.

ÇOCUK İŞÇİLER OYNAMAK İSTER

«Biz ne vefalı dostlarız ki,
kelimesiz ve yazısız anlaşırız
merhaba çocuklar
merhaba cümleten...
.........»

Yaşları onüç, ondört, onbeş... Çocuk değiller ama. Henüz çocukluklarını bile yaşayamadan büyük oluvermişler. Kaydırak oynayamamanın, top oynayamamanın acısını, burukluğunu taşıyorlar yüreklerinde.

● **İYG — Kaç yaşındasın?**
— 15.
● **İYG — Ne iş yapıyorsun?**
— Tamircilik.
● **İYG — Ne kadar alıyorsun?**
— Haftada 100 lira.

Ali Sungur, 15 yaşında, tamirci, haftada 100 liraya sabahtan akşama dek çalışıyor. Ne kadar kolay, bir çırpıda sövleyiveriyor insan 15 yaşında bir çocuğun bütün gün büyük bir adamın yapacağı işleri yaparak çalıştığını... Gözlerinin altı çökmüş yorgunluk ve gıdasızlıktan. Ama o, «Kazandığımı götürüp anneme veriyorum. O da eve gerekenleri alıyor» diyor gururla. İlkokulu köyde okuduğunu, hatta orta okula bile basladığını sonra şehre geldikleri için okuyamadığını anlatıyor. Ali'yle konuşuyoruz. Daha doğrusu biz soruyoruz, o kısa cevaplar veriyor. Kısa cevaplar veriyor ama cevaplarıyla bize şu nu kanıtlıyor. Ali, 15 yaşında bir adam!..

Ali'yle konuşurken Mithat geldi yanımıza. Ali'den 2 yaş küçük olmasına rağmen ondan büyük duruyor. Kendinden emin bir şekilde cevaplıyor bizi. Haftada kazandığı 150 lirayı kendisi harcıyormuş. **«Ailen ne iş yapıyor?»** diye sorduğumuzda biraz durgunlaştı ama hemen toparladı kendini; «köydeler, ben çalışmaya geldim. Halamda kalıyorum burada.» Küçük adamlarla sohbet ettik biraz. Fazla konuşmaktan çekinir gibi bir halleri vardı. Belki de işten atılma, hiçbir güvencelerinin olmamasının korkusuydu bu, bilmiyoruz. Ama kafalarında bir sürü soru olduğu muhakkak..

Ali ve Mithat'ın yanından ayrılıp yürümeye başlıyoruz. Gözümüze bir manzara ilişiyor.. Bir çocuk yere çömelmiş bir şeyler yapıyor. Yaklaşıyoruz yanına. **«Merhaba. Ne yapıyorsun?»** Suskun, kafasını bir kaldırıyor ve tekrar eğiyor işinin üstüne. Yineliyoruz sorumuzu, o zaman cevap veriyor: «demir topluyorum.» 12 yaşındaki bu çocuk kömür tozları arasından demir parçaları toplayıp satıyor. Eli yüzü simsiyah, bakışları bir parça mahzun. Soruyoruz, **«Adın ne?»** Gene kısık bir sesle cevaplıyor: «Şerafettin.» Böyle tek kelimelik verdiği cevaplarla ailesinin 8 kişi olduğunu ve okul tatil olduğu için bu işi yaptığını, eve ondan başka kimsenin para götürmediğini anlatıyor. Konuşurken hiç yüzümüze bakmıyor. Onu işinden alıkoymamızdan hoşlanmamış gibi bir hali var.

«Biz de bisikletimiz olsun isterdik...» «Biz de koşup oynayabilseydik...» Bunları bize söylemediler ama herhalde içlerinden hergün birkaç kere geçiyordur. Geçiyordur, çünkü, henüz koşup oynama çağındalar.

Yürüyoruz... Bir atölye. 3 çocuk bir kamyonetin altına girmiş amir ediyorlar. Yanlarına yaklaştık, önce güldüler, sonra atölyenin içine kaçtılar. Neden çekildiler bilmiyoruz ama, atölyenin hemen yanında beyaz gömlekli biraz fazlaca göbekli bir adam oturuyordu elinde bir gazeteyle. Belki de ondan çekinmişlerdir.

Devam ediyoruz yolumuza, 3 çocuk görüyoruz oyun oynayan. Herhalde orada çalışan birilerinin çocukları olsalar gerek. Çöplüğün içinde oyun oynuyorlar. Önce resimlerini çekiyoruz. Makinanın sesini duyunca irkilip koşmaya başlıyorlar. Epey uzaklaştıklarına emin olunca durup bakıyorlar. **«Neden kaçıyorsunuz? Bir şey yapmayacağız sizinle konuşmak istiyoruz»** dememiz bile onları yanımıza yaklaşmaya ikna edemiyor.

Bırakıyoruz bizden korkan küçük dostlarımızı ve ilerliyoruz. Az ilerde bir manzara çarpıyor gözümüze. Küçük bir çocuk kömür tozları arasında yere çömelmiş birşeyler yapıyor. Yaklaşıyoruz yanına, **«Merhaba. Ne yapıyorsun?»** «Demir topluyorum.» Şaşırıyoruz. Önce anlamıyoruz demirleri toplayıp ne yapacağını, **«Ne yapacaksın o demirleri?»** Kabahat yapmışız gibi bakıyor yüzümüze hiç bakmadan sürdürüyor konuşmasını. Onu işinden alıkoymamızı istemiyor anlaşılan diye düşünüyoruz. Onun böyle düşünmesi doğal. Ailesine bakmak zorunda kalan 13 yaşında bir küçük çocuk aslında, oynamak ister.

Çırak çocuklar artık oynamayı düşünmüyorlar. Yahut ta düşünüyorlar da bize söylemiyorlar. Biraz derinlemesine düşününce onların artık daha somut şeyler aradıklarını anlıyoruz... Ve yolumuza devam ediyoruz, onların şaşkın bakışlarını arkada bırakarak.

yorum

Ülkemizde çıraklar işverenler için ucuz işgücü kaynağı durumundadırlar.

Onlar daha oyuna doymadan, temel bir eğitim dahi almadan sömürü çarkının azgın dişlerine teslim edilmektedirler. Yaşıtları okula giderken, doya doya oynarlarken, çıraklar hayatın kendilerine dayatmış olduğu güçlüklerle mücadele etmektedirler. Bunlar genellikle dar gelirli, yoksul ailelerden gelmedirler.

Çalışma koşulları çok elverişsizdir. Üstelik yasal güvenceleri ve sigortaları da yoktur. Ne yasalar ne de işverenler bu küçük insanlara değer vermiyor. Her an bir kaza ve sakatlanmak tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. İşyerlerinde fazla çalıştırılmaları, elverişsiz çalışma koşulları, sigorta yapılmaması, düşük ücretle çalıştırılmaları çırakların acil çözüm bekleyen sorunlarıdır. Çalıştıkları yerlerde onlara adeta işkence yapılmaktadır. Dayak, küfür, angarya olağan şeyler haline gelmiştir. 6.7.1977 tarihinde yürürlüğe giren «Çıraklık, Kalfalık, Ustalık» kanunu ise sorunlara çözüm getirmekten öte işverenlere çırakları daha iyi sömürebilme, dilediği gibi çalıştırma ve işten atmanın yasal yollarını açıyor. Çırakların sorunları ülkemizdeki diğer sorunlardan ayırt edilemez. Bütün bu sorunların üstesinden gelmenin yolu çırakların işçi sınıfımızın savaşımına aktif ve örgütlü şekilde katılarak, kendi ekonomik, demokratik haklarını kararlıkla savunmaktan geçiyor. Yeni kurulan Çırak - Der (Tüm Çıraklar Birleşme ve Dayanışma Derneği) genç işçilerin, çırakların örgütlü savaşımına yol gösteriyor. Çıraklar demokratik örgütleri ÇIRAK - DER'de daha fazla kenetleniyorlar. Özellikle asgari ücret tespitinin yapılacağı bugünlerde, çıraklar «eşit işe eşit ücret» belgisine sımsıkı sarılmalı ve gerici yöneticilerin sarı Türk-İş'in, işverenlerin geçen yıl olduğu gibi «büyük» (Yetişkin) işçilere asgari ücret 60, çocuk işçilere 50 TL ücret tespitini bu yıl da sürdürmelerine olanak vermemek için savaşım verilmelidir. Başta işçi sınıfımız ve tüm ilerici, demokratik kuruluşlar aynı oyunu tekrar ettirmemelidirler.

ERGEN SES

Verilende ekmek onur
kavgası
Bu kavgadan çıraklara pay
düştü
İşte bu kavganın olduğu
yerde
Bu meydanda çıraklara
yer düştü
Uyanda gör ezileni ezeni
Kur ileri demokratik düzeni
Halkın aleyhine kanun
yazanı
Ezmekte de çıraklara iş
düştü
Damla damla akar alın
terimiz
Biz çırağız hünerlidir elimiz
Korkutur faşisti ergen
sesimiz
Bu eylemde çıraklara söz
düştü

MUZAFFER ÖZDEMİR

BİR ÇIRAK DAYAKTAN KORKUP İNTİHAR ETMEK İSTEDİ !

(Bursa İYG Bürosu)

Bursa'da çalıştığı işyerindeki cihazı bozan 13 yaşındaki Ali Asal adlı çırak, ustası tarafından dövüleceğinden korktuğu için intihara teşebbüs etmiştir. Bursa İYG Bürosu, kaldırıldığı devlet hastanesinde Ali Asal'ı ziyaret etmiş, kendisi ile bir konuşma yapmıştır.

İYG — İş yerinde kaç kişi çalışıyorsunuz?

A.A. — Dokuz kişi

İYG — Sigortanız var mı?

A.A. — Benim yok ağabey, onların da bilmiyorum, herhalde yoktur.

İYG — Günde kaç saat çalışıyorsunuz?

A.A. — Sabahtan akşama kadar, sadece öğlenleri yemek molası var.

İYG — Haftada kaç lira alıyorsun?

A.A. — Temiz 75 lira.

İYG — Ailenin durumu nasıl? Başka kardeşlerin var mı?

A.A. — Dört kardeşiz ağabey. En büyükleri benim. Babam duvarcı.

İYG — Peki Ali geçmiş olsun.

A.A. — Sağol ağabey.

Daha küçük yaşta çalışmak zorunda kalan bu küçük insanlara ne yasalar ne de çalıştığı yerlerdeki kimseler değer veriyorlar. Yanında çalıştıkları ustalar tarafından dövülmekte, horlanmaktadırlar. Ali Asal bunların içinden sadece bir tanesi, göze görüneni. Oysa Türkiye'de sigortasız, güvencesiz çalıştırılan binlerce çırak var.

gençliğin sahte dostları (3)

TROÇKİZM

Gençliğin Sahte Dostları yazı dizimize uzun bir süre sayfalarımızda yer veremedik. Politik ağırlığı daha fazla olan konuların gündeme gelmesi, yazı dizimizi bir süre ertelememizi gerektirdi. İlerici gençliğin sesi, dili olan gazeteniz İlerici Yurtsever Gençlik böylesi dirimsel bir konuya sessiz kalamazdı. Kalmadı da. Sayfalarını UDC'ye açtı.

UDC'ye öncelik tanımak diğer sorunları geçiştireceğimiz anlamına alınmamalıdır. Tersine, UDC savaşımının tüm yaşamı kapsadığı göz önünde bulundurarak, gençliği UDC savaşımının içine çekmek için tüm gücümüzü seferber edeceğiz.

Sapık akımlara karşı savaşım UDC'nin başlıca savaşım alanlarından birisi olarak hiç kuşkusuz konumuzla yakından ilintilidir. Bundan böyle «Gençliğin Sahte Dostları»nı aksatmadan çıkarabilmek için çaba harcayacağız. «Troçkizm» yazısının bu doğrultuda ileri bir adım olması dileğiyle dizimize yeniden başlıyoruz.

«Troçkizm» üzerine yazımız iki bölümden oluşuyor. Elinizdeki sayıda incelediğiniz birinci bölümde: Troçkizmin ideolojik ve politik kökenlerini anlatmaya çalıştık. İkinci ve son bölümde Troçkistlerin çalışma yöntemlerine değineceğiz ve troçkizme karşı savaşımın zorunluluğunu işleyeceğiz.

Büyük Ekim Devrimi'nin sıcak alevleri arasından tarihin muzaffer ilk sosyalist devriminin şanlı bayrağı yükseldiği zaman, bütün dünya insanlığının önünde yeni bir dönemin aydınlık kapıları sonuna kadar açılıyordu. Ardına kadar açılan, açılmak zorunda olan kapıların ötesinde yeri göğü yırtan ses sosyalizmin gür ve aydınlık sesi idi.

Büyük Ekim Devrimi'nde kendisini bulan bu ses, o derece etkili o derece güçlü idi ki, büyük burjuvaziden orta katmanlara, emperyalizmin sultası altında inleyen sömürge ve yarı sömürge halkların ezilen insanlarından, geniş köylü kitlelerine değin tüm sömüren ve sömürülen sınıflar geleceklerini, ne olacaklarını gördüler, tarihin bu muzaffer ilk sosyalist devriminde. Burjuvalar; işçilerin, emekçilerin yıllardır Avrupa'da dolaşan «hayaleti», hayalet olmaktan çıkarıp maddi güç haline dönüştürmesinin verdiği korku ile titrediler. Bir rüyanın, burjuvazinin egemenliğinin tarihin çöplüğüne gideceği günlerin gelip çattığını görerek dehşete düştüler.

Korkanlar, titreyenler sadece mutlak sonlarını Büyük Ekim Devrimi'nin yol gösterici ışınlarıyla beyinlerine kazınan burjuvalar değildi. İşçi sınıfının, devrimci güçlerin yanında sıra neferi olması gerekirken, burjuvazinin karşı - devrim deposundan ödünç aldığı silahlarla, bilimsel sosyalizmin önüne dikilen II. Enternasyonal'in dönek liderleri Kautskyler, Plekhanovlar çoktan vazgeçtikleri işçi sınıfının nihai hedefinin temellerinin atıldığı Rusya bozkırlarından yükselen sese kulak verdikçe irkildiler, irkildikçe burjuvazinin karşı - devrim deposuna daha çok gider oldular.

Devrime ihanet içerisinde olanlar, inançsızlar sadece dışardan maval okuyanlarla sınırlanmıyordu. Büyük Ekim Devrimi'ne, burjuvaziye karşı verilen savaşımın her aşamasında yeni bir ihaneti sergileyerek, devrimcilik oynayarak işçileri arkadan hançerleyen her türden oportünistlerin karşı - devrim maskesi indirile indirile gelindi.

Onun için Büyük Ekim Devrimi'nin utkusu aynı zamanda her türden oportünist akımlara karşı verilen onmaz savaşımın tarihidir. Oportünizmin her çeşidine karşı savaşımın tarihi, Lenin'in önderliğinde Bolşevik Partisi'nin Narodniklerden, Legal Marksistlere, Ekonomistlere, Likidatörlerden, Menşeviklere, Devrimci Sosyalistlere, «sol» komünistlerden troçkistlere karşı verilen çetin savaşımı içerir. Sağ ve «sol» oportünizme karşı verilen savaşımın en çetin dönemeçlerinden birisini troçkizme karşı verileni oluşturur. Böylesi bir saptamayı işaret etmek troçkizmi yüceltmeyeceği gibi, tersine tarihte oturduğu konumun daha iyi anlaşılmasını kolaylaştırır. Dahası da var. Diğer oportünist akımlar belirli devrelerde yükselip etkisini kısa bir dönem içinde yitirirken, troçkizm 1903'lerle 1917 Ekim Devrimi'ne, Ekim Devrimi'nden günümüze değin sürünerek de olsa varlığını sürdüren niteliği bile üzerinde önemle durulması gereken bir konudur.

TROÇKİZMİN SÜRÜNEREK DE OLSA VARLIĞINI SÜRDÜRMESİNİN NEDENİ NEDİR?

Troçkizmin varlığını uzun yıllar boyu sürdürmüş olması ne bir sırdır ne de işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin kurtuluşuna bir «çare» olarak görünmek biçimindeki iddiasındandır. Asıl neden troçkizmin ilkesizliğidir. Her çeşit oportünizmle uzlaşabilme esnekliğidir. Bu esnek ve ilkesiz politika, Troçki'nin Lenin'e karşı hiçbir zaman tek başına ses çıkarmaya yeltenmemiş olması, sağ ve «sol» oportünizmin ardından veya bir sentezi olarak ortaya çıkış biçiminde görülmektedir. Lenin'in sözleriyle **«1903'te menşevikti, 1904 yılında menşevizmi terketti; 1905'te ultra devrimci cümlelerle bezenmiş olarak yeniden menşevizme döndü. 1906'da yeniden terketti, 1906 yılının sonunda Kadetlerle yapılan seçim anlaşmalarını savundu. (Gerçekte bu yeniden menşeviklerle beraber olmak demekti)».** Lenin'in yerinde saptamasını ilerletmek mümkündür: Çünkü, Troçki daha sonra «sol» komünistlerle kol kola girmiştir. 1938'de sosyalizm düşmanlığını Sovyetler Birliği vatandaşlığından çıkarılmakla ödeyerek, doğrudan doğruya emperyalizmin anti - komünizm çığırtkanlığında bir kolu haline gelmiştir.

İlkesizlik troçkizmin bir yanı ise, diğer yanı hiç kuşkusuz iki yüzlü olmasıdır. Lenin 1914'de yazdığı bir makalesinde troçkizmin ikiyüzlülüğünü şöyle dile getiriyordu: **«Troçki, şimdiye kadar, hiçbir zaman Marksizmin hiç bir önemli konusunda asla sağlam bir görüşü benimsememiştir. O daima, herhangi bir görüş farklılığını kendi yoluna gizlice sokmayı, bir tarafı diğer bir taraf için terketmeyi düşünür.»**

İlkesizlik ve iki yüzlülük temelinde boyveren troçkizm, tüm küçük burjuva akımların karakteristik özelliği olan, «devrimci yasaların nesnel koşullara uygun düşerse başarıya ulaşacağı» temel ilkesini bilmezden gelmiştir. Ve anarşizmden ödünç aldığı «ultra» laf cambazlığını özgün karakteristiği olarak benimsemiştir.

Devrimci savaşım sürecinde nesnel koşulların belirleyici ve yol gösterici işlevinin yadsınmasının pratikte öznel koşulları abartma ile atbaşı gitmesi, Marks ve Engels'in bundan 150 yıl önce temellerini attığı bilimsel bir olgudur.

«Aşırı öznellik, toplumsal gelişmenin bütün nesnel yasalarının küçümsenmesi, politik ve toplumsal duruma bakılmaksızın doğrudan eylemin, devrimci çağrının mucizevi gücüne kör inanç.» İşte küçük burjuva devrimciliğinin genel karakteristiği... İşte troçkizmin anarşizmden kaptığı ama bilimsel sosyalizmin dıştaladığı düşün ve eylem çizgisi...

ÖZNELLİK, PRATİKTE İDEALİZME SIKI SIKIYA BAĞLIDIR

Tarihsel deneyleri ve toplumsal gelişmenin nesnel etkenlerini önemsememek Büyük Ekim Devrimi'nin oluşum sürecinde Troçki'nin suratına tokat gibi çarptı. Bu tokat, Troçki'yi ayıltacağı yerde tam ters bir etki doğurdu. Troçki, düşsel dünyasının pratikte tamamen çöktüğünü görünce, öznelliğe daha bir sıkı sarıldı. «Herşeyi başaşağı çevirmeye tercih etti. Benzeri durumlarda olduğu gibi burada da, tarihsel sürecin gelişmesi gereken biçimde gelişmemiş olduğunu kanıtlamaya koyuldu. Tüm metafizikçiler gibi o da, pratik deneylerin teorik şemaya uymaması halinde bunun suçunun pratik deneylerde olduğu varsayımı üzerinde tartışmaya başladı.» (M. Basmanov, Troçkizmin Karşı Devrimci Özü, s. 44, Bilim Yayınları).

Böylesine öznellik kokan görüşleri, troçkizmin teoride ve pratikte idealizmle sıkı sıkıya örülmesini kolaylaştırmıştır. Onlar seslerinin çıktığı kadar «bizler su katılmamış materyalistleriz» diye bağıra dursunlar, düşünce biçimleri, teorik kökenleri idealizmden ve iradecilikten oluşmuş olarak kalacaktır.

Düşünsel planda iradecilik her zaman politikada serüvencilikle sarmaşmıştır. Troçkizmin gelişimi de bu doğrultuda olmuştur. İradecilik ve serüvencilik troçkizm ideolojisinde birleşmiştir. Troçkizmin serüvenciliğine en çarpıcı örnek, Troçki'nin Brest-Litovsk barışında takındığı katı ve uzlaşmaz tavırdır. Ki Troçki bu katı tavrı ile sosyalizmin anavatanının çıkarlarına zararı dokunmuş, Alman emperyalizmine olacağından daha fazla ödün verilmesine neden olmuştur. Lenin; «Sol komünizm, çocukluk hastalığı» adlı ünlü yapıtında; **«Brest-Litovsk barışı ilkelere aykırı olan ve devrimci proletarya partisine zararlı olan emperyalist bir uzlaşmaydı. Gerçekten bu barış, emperyalistlerle bir uzlaşmaydı, ama koşulların zorunlu kıldığı bir uzlaşmaydı»** diyordu; **«ancak uzlaşmadan uzlaşmaya fark olduğunu»** sözlerine ekliyordu.

«İlke olarak her türlü uzlaşmayı reddetmek, genel olarak her türlü uzlaşmayı gayrı-meşru saymak ciddiye bile alınmayacak çok güç bir çocukluktur. Devrimci proletaryaya yararlı olmak isteyen siyaset adamı, uzlaşmaların reddedilmesi gerekli durumları, bunların oportünizmi ve ihaneti ifade ettikleri somut durumları, iyi ayırt etmesini bilmeli, böyle somut koşullara karşı keskin eleştiriyi yöneltmeli, bunlara karşı amansız bir mücadeleye girişmeli ve sosyalizmin işgüzar eski yolcularına, ne de parlamenter laf ebelerine omuzlarına yüklenen sorumluluktan kaçmalarına fırsat verilmemelidir (...) uzlaşma vardır, uzlaşmacılık vardır. Her uzlaşmanın ya da uzlaşma çeşidinin durumunu ve somut koşullarını tahlil etmesini bilmelidir (...) Hayatın önlerine çıkaracağı bütün ihtimallere uyacak hazır çözüm yollarını önceden sunan bir reçeteyi hazırlamaya kalkacak olan kimse, ya da devrimci proletaryanın siyasetinde güçlüklerin ya da karışık durumların olmayacağı yolunda garantiler veren kimse şarlatandan başka birşey değildir.»

Bir üst paragrafta verdiğimiz uzunca alıntıdan Lenin'in uzlaşma üzerine görüşleri berrak olarak gün ışığına çıkmaktadır. Lenin'deki kesinlik Troçki'de var mıdır? Yanıtını Lenin vermiş; **«Alın işte size Troçki! Ta kendisi, kıvırtır, göz boyar, sol görüntüyle sağa yardım eder, edebildiğince (...)»** Lenin'in, Troçki'nin gerçek yüzünü açığa çıkaran sözleri Troçki'nin iki yüzlülüğünü nasıl da gözler önüne seriyor... İradeciliğe sarılmanın doğurduğu sabit fikirliliği nasıl da açığa çıkarıyor!.

TROÇKİZM, KÖYLÜLÜĞÜN ROLÜNÜ YADSIR, CEPHE POLİTİKASINA KARŞI ÇIKAR

Yukarıda Lenin'den verdiğimiz alıntı, troçkizmin belirgin bir karakteristiğini, tarihin tozlanmış sayfalarından gazetemizin sayfalarına getirmektedir. Bu, troçkistlerin işçi sınıfının bağlaşıklar (ittifaklar) politikasına yaklaşımının ve cephe politikasını yadsımanın pratik yaşamda beraberinde getirdiği, yıkıcı ve işçi sınıfı hareketini bölücü karşı-devrimci davranıştır.

Troçki ta başından işçi sınıfının bağlaşıklar kurmasına karşı olduğunu, Rusya devrim sürecinde işçi sınıfının kendisine yandaş sınıflar bulması ve ona göre stratejik hedefler tesbit etmesinin zorunluluğunu bir kalemde silip atarken göstermiştir. Bağlaşıklıklar sorununun işçi - köylü bağlaşıklığı temelinde yükseldiği açıktır. Oysa ne yapmıştır Troçki? Devrim savaşımının en canalıcı yönünü yadsımıştır. Köylülüğün işçi sınıfı yanındaki özel yerini ve önemli konumunu yadsımıştır.

Köylülüğün devrimci savaşımındaki rolünün yadsınması özünde Troçki'nin «sürekli devrim» teorisi ile yakından bağlantılıdır. Bir kaç paragraf aşağıda değineceğimiz «sürekli devrim» teorisinin, genel demokratik istemler için savaşımı küçümsediği açıktır. Zaten demokratik haklar için savaşım verilmesinin zorunluluğunu gözden kaçırma, devrimci savaşımın birbirini tamamlayan aşamalarının derin anlamını anlayamamanın doğurduğu devrimin demokratik aşamasının atlanılması ile yakından ilintilidir.

Bağlaşıklar sorununu kavrayamayan troçkizmin cephe politikasına karşı sekter bir yaklaşım getireceği kesindir. Gerçekte gelişim süreci de bu doğrultuda işlemiştir. Faşizmin tüm dünyayı tehdit ettiği 2. emperyalist paylaşım savaşımının arifesinde, kudurgan gericiliğe ve gemi azıya alan savaş kışkırtıcılığına karşı Komünist Enternasyonal «faşizme karşı birleşik halk cephelerini» önerdiği zaman, Komüntern'in kararına karşı takınılan düşmanca tavır, bunu açıkça göstermektedir.

Troçkistler cephe politikasına karşı düşmanca bir tutum izlerken yüzlerini devrimci lafazanlık maskesi ile gizleme yolunu tutmuşlardı. Sonuna kadar Komüntern içinde bozgunculuk görevini başarıyla yerine getirmek için çalıştılar, ancak bu olanaklar ellerinden alındıktan sonradır ki, Enternasyonal demeye bin şahit isteyen IV. Enternasyonal'i kurdular. Tek görevi uluslararası işçi sınıfı hareketine zarar vermek olan bu uluslararası ihanet çizgisi, daha kuruluşunun ilk yıllarında bir kaç parçaya ayrılmıştır. IV. Enternasyonal'in herbiri bir «enternasyonal» olma iddiasında olan çeşitli gruplara bölünmesi yadırganmamalıdır. Çünkü troçkizmin doğasında hizipcilik ve grupçuluk vardır. Sürekli olarak demokratik merkeziyetçilik ilkesini bürokratik bir engel olarak gören ve parti içine hizipçiliği sokmak için çaba gösteren ve bunu «demokratik bir uygulama» olarak lanse eden Troçki'nin mirasçıları ustalarının ilkesini kendi örgütlerinde de başarı ile uygulamaktadırlar.

TROÇKİST «SÜREKLİ DEVRİM» TEZİ, MARKSÇI - LENİNCİ KESİNTİSİZ DEVRİM TEZİNE TEMELDEN AYKIRIDIR

«Sürekli devrim», Troçki'nin 1905 - 1906' larda üzerinde önemle durduğu ve troçkistlerin bugünde zamanımızın «en devrimci öğretisi» olarak lanse etmeye çalıştıkları, iflas etmiş, yanlışlıkları yıllarca önce ortaya dökülmüş talihsiz bir teoridir. Bilimsel sosyalizm tarafından reddedilmesine karşın troçkistler ona sıkıca sarılmaya devam ediyorlar. Bununla birlikte tarihi yanıltma çabasında olan troçkistler, hâlâ «sürekli devrim» teorisinin dünya devrimci sürecinin gelişmesinde belirleyici bir önem taşıdığını ileri sürüyorlar.

«Sürekli devrim» teorisinin asıl çarpıcı yönü bilimsel sosyalizme karşı işçi sınıfı ile köylülük arasındaki devrimci bağlaşıklığa karşı yöneltilmiş olmasıdır. Bunun başlıca amacı, köylülüğün devrimci potansiyelinden kuşku duymasıdır.

Ayrıca, «sürekli devrim» teorisi her hangi bir ülkede devrimin bağımlılığı konusunda iç itici güçlere değil,dış faktörlere önem verir. Ki bu özellik, troçkist devrim tahlilindeki karakteristiği ortaya çıkarmaktadır.

Troçkistler, devrim sürecinde aşamaların atlanabileceğini ileri sürmekte ve tek bir ülkede sosyalist devrimin gerçekleşmesi olanaklarını reddetmektedir. Tek bir ülkede devrimin zaferine olan inançsızlık, troçkizmin soyut bir dünya proleter devriminin peşinden sürüklenmesine yol açmıştır. Hatta Troçki dünya devriminin yolunu açmayan bir sosyalist devrimin hic bir zaman başarıya ulaşamayacağı tezine sarılmıştır.

Troçki'nin böylesi, gerçekleşmesi olanaksız ve ayakları yere basmayan dünya devrimi şiarları atması ve devrim sürecini atlamalar yoluyla hızlandırmaya çalışması, onun tek bir ülkede sosyalist devrimin olabilirliğine olan inançsızlığı yanında, demokratik dönüşümlerin sosyalist devrimin vazgeçilmez önkoşulları olduğunu bilmediklerini göstermektedir. Troçki'nin tezi bir şeyi daha dırı tutmaktadır, ki o da; küçük burjuva devrimci ruhunun yüceltilmesidir. Anarşizm üzerine yazımızda değindiğimiz gibi «Küçük burjuva devrimciliği için tek kabul edilebilir taktik ölçüt vardır: Başkalarından daha devrimci olmak.» Bu özellik, troçkizmde fazlası ile vardır. 1905 devriminde, «Çar değil, işçi hükümeti şiarını bayrak edinen Troçki'nin nesnel koşulları ve kitlelerin yöneldikleri güncel amaçları dikkate almaksızın böylesi zamansız bir slogana sarılması, herkesten daha devrimci görünmek önyargısı ile atılan aşırı (maksimalist) belgi duygusallığından başka bir şey değildir.

Tamamen küçük burjuva öznel duyguların ön plana çıkarılması temelinden ve serüvencilikten kaynaklanan «sürekli devrim» teorisi, Marks'ın formüle ettiği ve Lenin'in geliştirdiği «kesintisiz devrim» tezinden farklıdır. Hatta ona taban tabana zıttır. Lenin'in belirttiği gibi, «yarı menşevik bir teoridir.» Troçki, bolşeviklerden kesin devrimci savaş ve iktidarı ele geçirmek için proletaryayı ayaklanmaya çağırmayı, menşeviklerden de köylülüğün rolünün reddini almıştır. Buradan hareket ederek, troçkistler bu görüşlerin gerici anlamına ağırlık veregelmişlerdir.»

Oysa kesintisiz devrim tezi, Marks'ın küçük burjuvaların sabırsızlığına ve devrimi demokratik aşamada bitirme çabukluğuna karşı geliştirdiği dahiyane bir buluştur. Marks'ın, «...**Az veya çok mülk sahibi bütün sınıflar iktidardan uzaklaştırılıncaya, proletarya iktidarı ele geçirinceye dek devrimi sürekli kılmak bizim görevimizdir»** sözlerinde anlamını bulan kesintisiz devrim Lenin'de şöyle dile gelmektedir: «...**çünkü demokratik devrim yapılır yapılmaz, derhal güçlerimiz ölçüsünde, bilinçli ve örgütlü proletaryanın güçleri ölçüsünde, sosyalist devrim yolunu tutacağız. Biz kesintisiz devrimden yanayız.»** Yine Lenin, Troçki'nin temel hatası diyordu 1905 yılında, **«devrimin burjuva karakterini görmek istememesidir: bu devrimden sosyalist devrime geçiş hakkında açık bir görüşü yoktur.»** Ama Troçki; teorisinin çürütülmüş olmasını görmenin ezikliği içinde 1930'larda hâlâ aynı nakaratı tekrar ediyordu: **«Genel olarak aşamaların üzerinden atlamanın olanaksız olduğunu söylemek saçmadır, canlı tarihsel süreç atlar.»**

Gerçekten de günümüzde dünya sosyalist sisteminin varlığı ve dünya olayları üzerinde belirleyici bir konuma yükselmesi, kapitalist yolun ezgi ve acılarını tatmadan sosyalist devlet kuruculuğuna yönelmeyi olası kılmıştır. Ne var ki Troçki yıllarca önce devrimci aşamaların atlanabileceğini ileri sürdüğü zaman dünya sosyalist sistemi yoktu ve Troçki'nin teorisi kendi öznel istemlerini dile getiriyordu. Bugün dünya sosyalist sisteminin belirleyici olduğu koşullarda, troçkistler yine «sürekli devrim» tezini savunmaktadırlar.

TROÇKİZM, KUDURGAN BİR ANTİ - SOVYETİZM DEMEKTİR

Günümüz sağ ve «sol» revizyonist akımların başta gelen özelliği anti - sovyetizm bayrağına sıkı sıkıya sarılması ve sosyalizmin ilerlemelerinin karşısına dikilmesidir. Anti sovyetizm bayrağını ilk kez yükselten troçkizm olmuştur. Emperyalist tekellerin anti - komünizm konvoyuna anti sovyetizm ile katılan troçkizm bugün gerici güçlerin hizmetinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Troçkizm tüm gelişimi boyunca Leninizme bir alternatif olarak sunulmak istenmiştir. Troçki'nin Lenin'in ölümünün hemen sonrasında, Leninizmi Rusya'ya özgü bir akım olarak nitelendirerek kendi teorisini evrenselleştirmesi bunun ilginç kanıtıdır. İşin diğer ilginç yanı, troçkistlerin bu eğiliminin egemen burjuvazi tarafından dolaylı veya dolaysız olarak sürekli taze tutulmak istenmesi ve desteklenmesidir. Savunucusu emperyalist tekeller olan bir ideolojinin, ilerici insanlığın ve bilimsel sosyalizmin dostu olamayacağı meydandadır.

YURTLAR ÜZERİNDEKİ ANTİ-DEMOKRATİK BASKILARA SON.

Yaşam koşullarının her geçen gün ağırlaşması, pahalılığın ve zamların bir öğrenci bütçesinin altından kalkamayacağı bo yutlar alması, öğrenci gençliğe yönelik sosyal yardımların arttırılmasını ve yenilerinin konulmasını gerektirirken, MC'nin; bırakınız yeni hakları, kazanılmış haklarımıza el koyma amacı ile hareket ettiğine tanık oluyoruz.

Birbirinin peşisıra kapanan yurtlar ve diğerleri için getirilen yeni önlemler, MC'nin işte bu çirkin ve gerici politikasının bir parçasıdır.

Resmi ağızların açıklamalarına göre, bugün yalnız İstanbul'da bulunan yurtların dörtte üçü boş durmaktadır. Oysa öğrenci gençliğin boş duran yurtların tekbir yatağına bile gereksinim vardır. iBnlerce genç yatacak y e r bulamadığından, memleketine gitmekte, derslerini izleyememektedir. Yalnız bu yüzden derslere devam edemediği için sınıfta kalan yüzlerce genç vardır. Yurtların yetersiz kaldığı yerde öne sürülen kiraya çıkma ve ev tutmanın zorluğu ise bu hayat pahalılığında neredeyse olanaksızdır. Ayrıca, ev sahiplerinin öğrencilere, bekârlara ev vermemek eğiliminde oluşları göz önünde bulundurulursa ve bir de buna kiralık evlerde yaşayan gençlerin kötü yaşam koşulları eklenirse, barınma sorununun bugün gençliğin, ivedilikle çözülmesi zorunlu, önemli sorunlarından bir tanesi olduğu üzerinde görüş birliğine varılacaktır.

Ne var ki, sorunun bu yönü, gerici - faşist karması MC'yi hiç bir zaman ilgilendirmemiştir ve ilgilendirmeyeceği, MC'nin tarafsız geçinen İçişleri Bakanı'nın açıklamalarından anlaşılmaktadır.

Görünen köy klavuz istemez. MC'nin yurtlar politikası, öğrencilerin yurt gereksinimlerini karşılama ve iyileştirme görevini tamamen bir tarafa atmış, ilerici öğrencilerin barındığı yurtların kapatılması ve ilerici, yurtsever, devrimci öğrencilerin yurtlara alınmaması temeli üzerinde yükselmiştir. Yeni baskı önlemleri bulmak ve önceki uygulamaları pekiştirmek anlayışı ile hareket edilmiştir.

Yeni öğrenim dönemi ile birlikte, gündeme gelen baskı önlemlerinin içinde **«yurtlar kayıt yönetmeliği»** hemen dikkati çekmektedir. Yeni kayıt yönetmeliğine göre, istediğiniz yurda kayıt olamıyorsunuz. Böylesi bir kararın «sizi yurtlara istemiyoruz» sözlerinin kibarcası olduğu açıktır. Çünkü, yeni uygulamaya göre, eğer okulunuz, faşistlerin işgali altında bulunan bir yurda yakınsa, kaydınızı oraya yaptırmak zorundasınız. Örneğin Vatan Mühendislik Yüksek Okulu'na devam ediyorsanız, Edirnekapı Öğrenci Yurdu'na taşınmak zorundasınız. Açıkçası ilerici, devrimci bir öğrencinin faşistlerin işgalindeki yurtlara girip giremeyeceği düşünülmemekte, tersine bu durum diğer öğrenci yurtlarına kabul edilmeme doğrultusunda koz olarak kullanılma amacına hizmet etmektedir. Eğer herhangi bir öğrenci yurdu ilerici, devrimci öğrencilerin etkinliğinin açıkça görüldüğü bir üniversite veya yüksek okul ise mekanizma o zaman tersine işlemektedir. İTÜ Öğrenci Yurdu bu politikanın açık bir örneğidir. Yıllardır açılmayan İTÜ Öğrenci Yurdu'nun bu yıl hizmete sokulacağının bildirilmesine karşın, kayıtların sadece Edirnekapı Yurdu'ndan sürdürülmesi dikkat çekicidir. Acaba buradan kayıtları yönetenler, İTÜ Öğrenci Yurdu'na sadece İTÜ'de okuyan öğrencileri mi kaydetmektedirler? Hiç kuşkunuz olmasın hayır. Onların kalkış noktası, bırakınız İTÜ Yurdu'nu, diğer tüm öğrenci yurtlarını faşistlerle doldurabilmek, faşistlerin işgaline terketmektir.

Yeni kayıt yönetmeliği'nde yer alan yeni önlemlerden; «anarşik olaylara karışıp, karışmama» ayrımı en az birinci önlem kadar tehlikeli ve anti - demokratiktir. Ve geçen öğrenim dönemi uygulamaya konulan «Emniyet Belgesi» getirme zorunluluğunun daha ağır hükümlerle sürdürülmesinden başka bir şey değildir. Böylesi anti - demokratik bir uygulamanın ilerici, devrimci gençliği hedef aldığı açıktır.

Hemen hemen her gün, faşistlerin bir okula, fakülteye saldırdıkları bir dönemde, «anarşik olaylara karışmamış olma» önleminin getirilmesi açıkçası, ilerici, devrimci öğrencilerin yurtlara girmesini güvenlik kuvvetlerinin yetkisine bırakmak demektir. Çünkü, «Emniyet Belgesi» getirme zorunluluğu her öğrenim yılı için geçerlidir ve yurtlara yapılan sürekli baskınlardan sonra, «Emniyet Belgesi» alabilecek bir tek öğrenci bile bulunamıyacaktır.

«Anarşiyi önleme» adı altında sürülen «önlemler paketinin» özünde yurtları ilerici, devrimci öğrencilere kapamak amacına yöneldiği dikkate alınırsa pratik olarak yurtlarda barınmanın olanaksızlığı daha iyi anlaşılacaktır.

NE YAPMALI?

MC'nin yurtlar politikası, böylesine ağır, böylesine öğrenci düşmanı önlemlerden oluşurken, ilerici, devrimci öğrencileri ve demokratik kuruluşları bekleyen görevler bellidir. Yurtlara sahip çıkmak...

Ancak bu çıkış yolunun gerçekleşebilmesi için bir takım ilkelerin birleşmenin zorunluluğu açıktır. Kabul edilmesi zorunlu ilkelerin başında, bireysel terörizmin dıştalanması, grupsal çıkışlar değil, yığınsal çıkışlar temelinde birleşmek gelmektedir. Bugüne değin dirimsel önemde olan bu ilke üzerinde yeterince durulmamıştır. Yurtlar, bireysel ve grupsal çıkışlarla korunmak istenmiştir. Yurtların kapatılmasını protesto eden yürüyüşler, mitingler, belirli bir görüşün ve yandaşlarının katıldığı dar kapsamlı eylemler dışına çıkamamıştır. Sınanmış ve geçersizliği pratikte görülmüş bir yöntemin üstüne üstüne gitmek boşunadır. Egemen burjuvazinin, MC'nin oyununa gelmekten başka birşey değildir.

Madem yurtlar gençliğin, güncel sorunlarındandır. Madem ki tüm gençlik örgütlerini yakından ilgilendiren ortak bir sorundur, o halde bu doğrultuda eylem birliğine gidilebilir ve gidilmelidir. Eylem birliğine gidilmediği ve her gençlik örgütünün sorunu tek başına çözümlemeye kalkıştığı koşullarda, yurtlara en büyük darbe kendi ellerimizle vurulmuş olacaktır.

Ayrıca, böylesi bir savaşım çizgisinde saf tutmak, aynı zamanda ilerici, demokratik güç ve kuruluşların, gençlikle etkin dayanışma içine girmesini kolaylaştıracaktır. «Yurtlar anarşinin kaynağıdır» diyen karşı propagandanın geçersizliğini kanıtlayacaktır. Bunu böyle bilelim ve ona göre davranalım.

SİTE YURDU AÇILSIN SIVAS YURDU KAPATILSIN

Geçtiğimiz günlerde bir polis baskını ile Site Öğrenci Yurdu kapatıldı. Yurt şimdi polis karakolu olarak kullanılıyor. İleride açılacağı ve yeniden yurt olarak kullanılacağı üzerine en ufak bir belirti yok. MC'nin eğilimi, yurdu sürekli olarak toplum polisinin merkezi olarak kullanmak.

Site Öğrenci Yurdu'nun karşısında bir yurt daha vardır: Sivas Öğrenci Yurdu. Faşist komandoların üs olarak kullandığı yurtlardan bir tanesi olan Sivas Öğrenci Yurdu İstanbul Üniversitesi tarafından istimlâk edilmiştir ve boşaltılması gerekmektedir.

Böylesi bir karar Tokat Öğrenci Yurdu için de çıkarılmıştı. Karar yerine getirildi. Yurt boşaltıldı. Yıkım işlemleri bitti bitecek.

Tokat Öğrenci Yurdu'na karşı uygulamaya geçirilen istimlâk kararının, Sivas Yurdu'na karşı halen neden işletilmediği bilinmemekte, üniversite rektörlüğünün kararını hiçe sayarak, yurdu boşaltmamakta ısrar eden komandoların bu gücü nerden aldıkları açıktır.

Ancak açık olan bir şey daha vardır, o da; Sivas Öğrenci Yurdu'nun İstanbul Üniversitesi'ne yöneltilen saldırılarda üs olarak kullanılması, yurtta barınan komandoların can güvenliği ve öğrenim özgürlüğünün çiğnenmesinde önemli bir işlev üstlenmesidir.

Can güvenliğini ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldırması doğrultusunda önemli işlev yüklene Sivas Yurdu'un kapatılması zorunludur.

Site Yurdu'nu boşaltmak için büyük bir gayretkeşlik örneği veren yetkililer, sıra Sivas Öğrenci Yurdu'na gelince de aynı gayretkeşliği göstermelidir.

Ayrıca sürekli olarak Site Öğrenci Yurdu'nun üniversite olaylarının düzenleyicilerinin barınağı olarak ileri sürülmesine karşın, çevrede yeni olayların ardı ardına sökün etmesi, saldırıların asıl kaynağının komandolardan geldiğini ve bunların da Sivas Öğrenci Yurdu'nda barındıklarını göstermektedir.

Eğer gerçekten olayların önlenmesi görüşünden hareket ediliyorsa, Sivas Yurdu'nun kapatılması gerekmektedir. Sivas Yurdu kapatılmalı, Site Yurdu açılmalıdır!..

YURTLAR SORUNU, GENEL BİR SORUNDUR.

Şunu da belirtmeliyiz ki, yurt kapatma işlemleri yalnız İstanbul ili ile sınırlı değildir. Yurtlara karşı saldırı ve anti - demokratik baskılar tüm yurt çapında aynı şiddet ve ağırlıkta sürmektedir. Son olarak, Ankara'da 340 öğrencinin barındığı DYF Yurdu kapatılmış ve satışa çıkarılmıştır. İzmir'de İnciraltı Öğrenci Yurdu kapalıdır ve öğrenciler günlerdir direniştedirler. İstanbul'da Elazığ Öğrenci Yurdu 6 milyon liraya satışa çıkarılmıştır. Kocaeli (İstanbul) Yurdu bir avuç faşistin aylardır işgali altındadır ve yurtta çoğu geceler ışık bile yanmamaktadır.

Bu gidişe dur demek zamanı çoktan gelmiştir. Eğer ilerici ve devrimci öğrencilerin barındığı bir kaç yurdun da faşistlerin eline geçmesini istemiyorsak, güçlerimizi harekete geçirmeli, saldırganların karşısına birlikte çıkmalıyız. Sorunu tüm demokratik kamuoyuna mal etmeliyiz. Başka çıkış yolu yoktur. İlerici ve devrimci gençlik örgütleri, yurtlar sorununu başlıbaşına eylem birliği alanı durumuna getirebilirler, getirmelidirler.

ARTIK ÜNİVERSİTELERDE DE YEMEK YİYEMİYEĞİZ!

2. MC'nin yaptığı son zamlarla yaşam, emekçi katmanlar için çekilmez bir duruma gelmiştir. Gençlik de bundan doğrudan etkilenmektedir. Günümüzde okullar üzerinde yoğunlaştırılan, gençliğin can ve öğrenim özgürlüğünü ortadan kaldıran faşist saldırılar artarken, artan hayat pahalılığı gençliğin belini bir kat daha bükmektedir. Okullarda yemeklerin fiyatlarının artarak 8 - 10 TL. olması bunun en son, somut örneğidir. Zaten vitaminsiz, besleyici yönü az olan bu yemekler, fiyatları da % 100 artınca tamamen yenilmez hale gelmiştir. En kısa zamanda yemeklere yapılan zamlar kaldırılmalı, ucuz yemek olanakları artırılmalıdır. Ayrıca yemeklerin vitaminli ve besleyici olması zorunludur. Bunun için de, öğrencilerin, işçilerin ve öğretim üyelerinin temsilcilerinin ortak olarak oluşturacağı bir kurul öğrencilerin beslenmesi ve özel olarak yemeklerin düzenlenmesi için acil ve kesin önlemler almalıdır. Yemeklerin düzenli çıkması, beslenme değerinin yükseltilmesi, ucuzlatılması için hiç zaman geçirilmemelidir. Bu doğrultuda ilerici, yurtsever, devrimci tüm gençlik örgütleri ortak girişimlere yönelmelidir. Hayat pahalılığına ve zamlara karşıyım, bu bozuk düzen değiştirilmelidir demek yetmez, bununla birlikte gençlik kitlesini hayat pahalılığının ve zamların etkisinden koruyacak en azından bu etkileri hafifletecek önlemleri almak ve bu doğrultuda harekete geçmek gerekir. Ama bu düzenin hiç bir sorunumuzu çözemiyeceğini, köklü çözüm yoluna ileri demokratik bir düzende ulaşılacağını kitlelere anlatarak...

tüm üniversite ve yüksek okullarda kantinler açılmalı, gençliğe ucuz yemek olanakları sağlanmalıdır!

475 LİRA KREDİ İLE GEÇİNİLEMEZ!

Yeni zamlarla, her geçen gün daha pahalı, daha yaşanmaz biz gençler için. Sorunu işçi gençlik yönünden ele alalım: Asgari ücrete çalışan yüzbinlerce genç işçi sefaletin kucağında... Köylü gençlik deseniz, belli başlı ana mallara gelen zamların köye yansımasından, artan ağa baskısından haklı olarak yakınıyor... Öğrenci gençlik üretim sürecinde doğrudan yeralmasına karşın işçi ve köylü gençler gibi patron ve ağa baskısını doğrudan hissetmiyor ama, yükselen fiyatlar, hayat pahalılığı, öğrenci gençleri canevinden vuruyor. Gereksinmelerine oranla gelirlerin sabit olması sorunları üstesinden gelinmeyecek boyutlara ulaştırıyor.

Bilindiği gibi üniversiteli gençlerin büyük bir kesimi (hemen hemen % 60'ı) sadece kredileri ile geçinmek zorundadır. Ev kiralarının 2500'den aşağı düşmediği, sebzenin, meyvenin, etin yanına yaklaşılamadığı, okumamız için zorunlu ders kitaplarının fiyatlarının 150'lerden başladığı şu günlerde 485 lira kredi ile geçinmenin gülünçlüğü meydandadır.

KREDİLER EN AZ 2500 TL. OLARAK SAPTANMALIDIR!

Yaşam pahalılığının altından kalkabilmesi için krediler en az 2500 lira olmalıdır. Oynak merdiven sistemi getirilmeli, fiyatların her yükselişinde krediler ve burslar fiyat artışları kadar yükseltilmelidir. Üniversiteler ve yüksek okullar sosyal çalışmalara hız vermeli, tüm fakülte ve yüksek okullarda öğle yemeği verilmeli, ucuz öğrenci kantinleri açılmalıdır. Sağlık hizmetleri geliştirilmeli, Mediko - sosyal merkezleri tüm yüksek okul öğrencilerinin sağlık sorunlarını karşılayabilmelidir. Okul kütüphaneleri yetkinleştirilmeli, ders kitapları özel sermayenin kâr merkezlerinden biri olmaktan çıkarılmalı, öğrencilere ucuz kitaplar sağlanmalıdır. Yeni yurtlar açılmalı, mevcut yurtlar tam kapasite ile çalıştırılmalıdır. Bir avuç faşistin yurtları işgal etmesinin önüne geçilmelidir. Bu çarpık kapitalist düzende sorunlarımızın bir ölçüde giderilmesi için bu haklar doğrultusunda savaşım vermeliyiz. Fakat köklü çözümün ileri demokratik bir düzende sağlanacağını gözden kaçırmamak kaydıyla...

KADIKÖY MÜHENDİSLİK KOMANDO SALDIRILARIYLA AÇILDI!

Uzun bir süredir öğrenime ara verilen Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu 10 Ekim günü öğrenime açıldı. İlerici yurtsever öğrencilerin etkin olduğu ve öğrenimin kesintisiz sürdürülmesi savaşımının verildiği Kadıköy Mühendislik'te faşist komandoların neden olduğu olaylar sonucu bir öğrenim dönemi yitirilmişti.

Faşist komandolar saldırgan yüzlerini, daha okulun açıldığı ilk günlerden gösterdiler. Atatürk Eğitim Enstitüsün'den gelen faşistler, bir kısım polisle birlikte ilerici öğrencilerin okula girmesini engellemek istediler. Direnen öğrencilerin 7'sini polis gözaltına aldı. O gün okulda bulunan ilerici öğrenciler, Suat Sarı adlı komandonun saldırganların elebaşılarından olduğunu, bu kişinin yakalanması gerekirken elindeki tabancanın yaka numarası olmayan bir polis tarafından alındığını, ancak hakkında bir işlem yapılmadığı gibi okulda serbest dolaştığını belirtmişlerdir.

Saldırılar 11 Ekim günü de sürdürülmüştür. Okula gitmek üzere durakta otobüs bekleyen öğrencilerin üzerine faşist komandolar ateş açmışlardır. Öğrenciler, ateş açan faşistler arasında Rahmi Yağmur ve Suat Sarı'yı tanıdıklarını belirtmişlerdir. Aynı faşistler saldırganlıklarını o gün okulda da sürdürmelerine karşın yakalanmamışlardır!

Üstelik, öğrencileri kurşun yağmuruna tutanlar, karakola giderek suçu ilerici öğrencilerin üzerine yıkmak istemişlerdir. Saldırıya uğrayanların kendileri olduğunu karakola giderek açıklayan ilerici gençler ise gözaltına alınmış, bir gün gözaltında tutulmuşlardır.

Kadıköy'de ardı ardına gelişen olaylar polisin taraf tutan tutumunun somut bir örneğidir. Son saldırılara ilişkin basına açıklama yapan İGD Kadıköy Şubesi polisin tutumunu yermiş ve İTÜ, Atatürk Eğitim Enstitüsü ve Galatasaray Mühendislik'te komando yanlısı tutumuyla olayların alevlenmesine neden olduğu için görevinden alınan Murat Naimoğlu'nun Kadıköy'e Emniyet Müdürü olarak atanmasını kınamışlardır.

Tarafsız geçinen ve polisin olaylarda tarafsız bir tutum takınacağını açıklayan İçişleri Bakanı'na soruyoruz: Bu mudur polisin tarafsızlığı? Hani yaka numarasız polise görev verilmeyecekti? Peki öyleyse Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu'nda yaka numarasız polisin işi nedir?

Bu soruları yanıtlamak zorundasınız sayın İçişleri Bakanı... Yoksa okullarda öğrenimin sürekli sürdürüleceğini «muştulayan» açıklamalarınızın doğruluğuna hiç kimse inanmayacaktır. Eğer açıklama yapmaz ve komandoları koruyan polisleri görevden almazsanız, faşist saldırıların başta gelen sorumluları arasına katılacaksınız.

FAŞİSTLER ATILMALI ODTÜ AÇILMALIDIR!

Günlerdir güncelliğini koruyan ODTÜ sorunu son gelişmelerle yeni bir aşamaya girmiştir. ODTÜ üzerinde bütün baskı yöntemlerini ve her tür zorbalığı deneyen gerici, faşist karması MC, yeni oyunlar ve saldırılar tezgâhlamaktadır. İki mütevelli Heyeti üyesi profesörün evinin bombalanması ve ölümden kıl payı kurtulmaları saldırıların yeni biçimler aldığını göstermektedir. 2. MC'nin «şirin» ve de «babacan» İçişleri Bakanı ile MC'nin demokratik örgüt düşmanı Ankara Valisi olaydan üzüntü duyduklarını belirtmek için, sabah erkenden öğretim üyelerine «geçmiş olsun» demeye gitmişlerdir. Aynı İçişleri Bakanı, Mütevelli Heyeti'ne **«Hükümet sizden hoşlanmıyor. Hepiniz istifa edin, yeni bir Mütevelli Heyeti atayalım. ODTÜ sorunu da çözümlensin»** diyebilmiştir.

ODTÜ konusunda gerici faşist basın da boş durmamakta ve bir çok olayları daha olmadan büyük bir önsezi ile (!) görüp açıklamaktadırlar. İlginçtir ama faşist **«Millet»** gazetesi önümüzdeki günlerde **«ODTÜ'de kanlı olayların çıkacağını ve çok kan döküleceğini, insanların öleceğini»** yazmaktadır. Ayrıca çok önceki olayların sorumluluğunun eski bir ÖTK temsilcisine yıkılmaya çalışılması, ilerici öğrenciler üzerinde yılgınlık yaratma çabalarını göstermektedir.

Tüm oyunlara ve İçişleri Bakanı'nın iyiniyetli (!) çabalarına karşın ODTÜ'de olayların sorumlusu bellidir ve bunlar; faşist Hasan Tan'ın işe aldığı, 450 komandodur. «Hizmetli» olarak işe alınan ve gerçekten de emperyalist tekellerin, gerici işbirlikçi güçlerin uşaklığını ODTÜ'de çok iyi yerine getiren faşist komandolar; Mütevelli Heyet toplantılarını basmakta, fakülte ve bölüm başkanlarına saldırmakta, dövmekte, toplantılarını dağıtmaktadırlar. 10 Ekim tarihli Milliyet gazetesinde şu satırlar yeralmaktadır:

«Tekmeyle açılan kapılardan girenler, şöyle diyorlardı öğretim üyelerine: 'Arabanız su değil yanar. Çoluk-çocuğunuz var, hayatınız var. Unutmayın.' Ve bu tehditlerden sonra hocaların önündeki evrak dosyaları alınıp yırtılıyordu.»

Evet bir çok açıdan ODTÜ'nün öğretime açılması engellenmekte ve ODTÜ'de «hizmetlilerin» can güvenliğini çok iyi sağlayan «görevli jandarma bölüğü»nden, faşist komandolara, 2. MC'nin uygulamalarından, İçişleri Bakanı'nın iyiniyetli (!) çabalarına kadar, bu engelleme uzanmaktadır.

Şu bilinen bir gerçektir ki, «hizmetli» olarak üniversiteye alınan faşistler ODTÜ'den temizlenirse, ODTÜ sağlıklı bir öğrenime kavuşacaktır.

Öğrencisiyle, öğretim üyesiyle, ilerici işçileriyle tüm ODTÜ ögelerinin istemi, faşist komandoların işine son verilmesi, rektörün seçilmesi ve okulun açılmasıdır.

DİSK'in GÜNLÜK GAZETESİ

Politika

MÜCADELE SAFLARIMIZDA

OKUYUN...
OKUTUN...
ABONE OLUN...

Senelik abone 540 TL. Altı aylık 270 TL.
Paranızı yatıracağınız banka: Yapı ve Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Hesap No: 1414/28

EĞİTSEL KOLLARI İŞLETMEK,

Okulların açılmasıyla birlikte ortaöğrenim gençliğinin **demokratik** lise savaşımındaki somut güncel görevi, her okulda eğitsel kolları işletmek, Öğrenci Birliği'ni kurmaktır!

Ortaöğrenim gençliğinin sorunlarının çözümü için en geniş ortaöğrenim kitlesini birleştirebilecek, yığınsal bir savaşım zorunludur. Türkiye ortaöğrenim gençliğini her okulda, en alt birimlere, sınıflara kadar en geniş ölçülerde örgütleyebilmek, okul yönetimine katılmayı somut olarak gündeme getirip, gerçekleştirebilmek ve öğrenci sorunları üzerinde etkin bir çalışma yapabilmek için, birim örgütler dirimsel (hayati) bir önem taşımaktadır.

Ancak bu öğrenci örgütlerinin kurulması pratikte bir yığın engeli aşmayı gerektiriyor. 18 yaş sınırının olduğu bu koşullarda, ortaöğrenim kurumlarında, öncelikle liselerde dernek kurma hakkı henüz kazanılmış değil. Fakat bu kazanılıncaya kadar «öğrenci derneği» nin yerini bir ölçüde tutabilecek bu hakkın kazanılmasını kolaylaştıracak ve çalışmalarının özü ve işleyişi bu doğrultuda geliştirilebilecek bir birim örgütlenme vardır. Bunlar **ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ**'dir.

Gerici, faşist güçlerin, MC'nin türlü baskı ve engellemelerine rağmen ilerici ortaöğrenimli gençlerin kararlı savaşımıyla daha şimdiden bazı okullarda Öğrenci Birliği kurulmuştur. Bu durumda bütün engellemelere rağmen Öğrenci Birliği'nin kurulması ve güçlendirilmesi doğrultusunda en geniş ortaöğrenim kitlesinin savaşım vermesi ve bu çalışmaların tutarlı bir raya oturtulması önem kazanmaktadır.

Öğrenci Birlikleri'nin oluşturulmasında birbiriyle sıkı bir bütünlüğe sahip iki çıkış yolu vardır. Birincisi, **EĞİTSEL KOL BAŞKANLIKLARI**, ikincisi **SINIF TEMSİLCİLİKLERİ.**

Bazı okullarda daha önceki okul yönetmeliğinin 86. maddesinden hareketle, eğitsel kol başkanlarının ve öğretmenler kurulunun seçeceği bir rehber öğretmenin biraraya gelmesiyle **ÖĞRENCİ YÖNETİM KURULU (ÖYK)** oluşturulmaktadır. Bu daha çok eğitsel kolların işlediği okullarda olmaktadır. Bazı okullarda ise, sınıf temsilciliklerinin biraraya geldiği kuruluş, Haysiyet Kolu, Okul Yönetim Kolu, Öğrenci Temsilciliği, Temsilciler Kurulu adlarını almaktadır. Bu görüldüğü gibi bir eğitsel kol olarak çalışabildiği gibi bunun dışında da kalabilmektedir. Şimdiye kadar **EĞİTSEL KOL BAŞKANLIĞI** ya da **ÖĞRENCİ TEMSİLCİLER KURULU** adını alan bu iki kuruluştan birisi **ÖĞRENCİ BİRLİĞİ** olarak çalıştırılmıştır.

İlk olarak eğitsel kol başkanları ile başlansa bile birim örgütlenmenin daha sağlıklı, daha demokratik temellere oturması için mutlaka eğitsel kol başkanlıkları sınıf temsilcilikleriyle üst düzeyde birleştirilmeli, ortak bir yönetim kuruluna gidilmelidir. Kuşkusuz bu süreç için de olabilir. Hangisi önce kurulursa kurulsun ilk olarak ikincisinin bu yolda örgütlendirilip ait organ haline getirilmesi, sonra da eşit çalışma düzeyine getirilmesi sağlanabilir.

Bunun için her okulun somut koşullarına göre aşağıdakilerden hangisi mümkünse Öğrenci Birliği o şekilde kurulmalıdır.

1 — Eğitsel kol başkanlarının birleşip, okullar yönetmeliğinin 86. maddesinden hareketle Öğrenci Yönetim Kurulu'nu kurması.

2 — Sınıf temsilciliklerinin seçilerek Öğrenci Yönetim Kurulu' nun oluşturulması. (Bu daha çok eğitsel kollar çok kötü durumda oldukları zaman kavranacak bir çıkış noktasıdır.)

3 — Meslek liselerinde, atölye temsilciliklerinin seçilerek Öğrenci Yönetim Kurulu'nun oluşturulması. (Bilindiği gibi atölye temsilcilikleri daha çok atölye çalışmasında birarada bulunan sınıfların temsilcileridir. Bunun karışıklığa yol açmaması için bu örgütlenme bir önceki şık (2. şık) içinde sağlanmalıdır.

4 — Rehberlik kolu temsilcilerinin biraraya gelerek Öğrenci Yönetim Kurulu'nu oluşturması. (Bu sağlıklı, demokratik - temsilci bir örgütlenme olmamasına rağmen, önemli bir adım niteliğini kazanabilir.)

5 — Bunların tümünün biraraya gelmesiyle Öğrenci Yönetim Kurulu'nun oluşturulması.

SINIF TEMSİLCİLİKLERİ

Sınıf temsilciliği en alt birim organ olarak daha önemli işlevlere sahiptir.

1 — Sınıf sorunlarını sınıf öğretmenine, rehberliğe, yöneticilere varsa Öğrenci Yönetim Kurulu'na duyurmak, çözümü için çeşitli girişimlerde bulunmak.

3 — Sınıf kitaplığı oluşturmak.

4 — Sınıfa ilerici günlük gazetelerin girmesini sağlamak.

5 — Boş geçen derslerin olumlu bir biçimde değerlendirilmesini sağlamak. (Demokratik konular işlemek, forum, münazara, yarışma... vb. düzenlemek.)

6 — Sınıf öğrencilerinin ders dışı toplu, sosyal, kültürel etkinlikler içinde yer almasını sağlamak, (sinema, tiyatro, okul geceleri, sınıf günleri... vb. düzenlemek.)

Bu görevler hiç şüphesiz ki sonsuz çeşitliktedir. Sınıf temsilcilerinin yaratıcı çabalarıyla daha da zenginleştirilebilir. Önemli olan sınıfta canlı bir hava yaratmak, bütün sorunları oylama ile demokratik bir şekilde ele almak, ilerici, anti - faşist bir potansiyel oluşturmaktır. Bu süreç içinde hem sınıf temsilcisinin çok yönlü gelişimi hız kazanacak, hem de tüm sınıf öğrencilerinin bilimsel bir dünya görüşü ve sağlam bir kişilik kazanmaları olanaklı olacaktır. Görüldüğü gibi sınıf temsilcilerinin görevinin karatahtayı silmek, sınıf defterini götürüp getirmek, yoklama yapmak, öğretmene imzalatmak gibi çalışmalarla sınırlandırılmasına son vermek gerekir.

Bu nedenle sınıf temsilcilikierinin gerici, faşist, maocu unsurlara bırakılması önlenmelidir. Bu görevleri gerçekten yerine getirebilecek, ilerici, yurtsever, tutarlı demokrat, namuslu öğrenciler desteklenmeli, seçilmeleri sağlanmalıdır.

EĞİTSEL KOL BAŞKANLIKLARI

Eğitsel kol çalışmalarına, birim örgütlenme işlevleri olabileceği gibi kitlesel kültür çalışmaları niteliklerinden dolayı da büyük önem vermek gerekir.

Bugün yürürlükte olan çağdışı, gerici eğitim sistemi ortaöğrenimdeki kültürel etkinlikleri de gerici bir şekilde çarpıtmaktadır. Bu çalışmaları «ders dışı gereksiz faaliyetler» olarak değerlendiren ortaçağdan kalma eğitimciler ve çoğu yöneticiler, eğitsel kollara zaman ayırmamakta, zaman ayrılan okullarda ise ya gerici içerikli çalışmalar bizlere dayatılmakta, ya da engellenmektedir. Yıllardan beri gerici eğitim sisteminin ardarda yığılan, biri bitmeden diğeri başlayan, bitmez tükenmez sınavlarıyla, ezberlenecek ders kitaplarıyla **«yalnız not için çalışma»** anlayışını dayatması ile, bazı arkadaşlarımız bu saatlerde kol çalışmalarına katılmamaktadırlar. Gerçekte bu çalışmaların böyle geçiştirilmesi gerici, faşist yönetici ve öğretmenleri sevindirmektedir. Onlar bu ilgisizlik ortamını durmadan körüklemektedirler. Bu ilgisizliği körükleyen bir başka unsur da öğrencilerin kollara dağılımı sırasında ortaya çıkan saçma anlayıştır. Bu anlayışa göre her yıl okul yönetimi ve öğretmenler kurulu tarafından, öğrenciden habersiz saptanan eğitsel kolların herbirine (sınıf öğretmenin atamasıyla, zorlamayla... vb.) eşit sayıda öğrenci bölüştürülmektedir. İlgisini çeken bir e ğ i t s e l k o l d a etkinlik gösterebilecek çok sayıda öğrenci başka başka kollara dağıtılmaktadır. Böylece istemediği bir kolda çalışmaya zorlanan öğrenci kol saatlerinde ilgisiz kalmakta, çalışmalardan kaçmaya bakmak-

ORTAÖĞRENİMDE SIKIYÖNETİME SON!

Okullarımız açıldı. Bir öğretim yılına daha, çözülmeyi bekleyen sorunlarımızla başladık. Gerici - faşist karması, eli kanlı MC gerici eğitim politikasını bütün iyi, güzel özlemlerimize karşıt olarak kanlı faşist terörle, faşist disiplin yönetmeliğinin kıyım çarklarıyla sürdürüyor. Baskı, zulüm her geçen gün daha da artıyor.

Buna en son örnek olarak, günlük basında da yer aldığı gibi, MC sözcüleri «liselere sivil polis yerleştirileceğini» muştuluyorlar! İlk uygulamaya Ankara'daki 11 liseye 5'er sivil polis yerleştirilerek başlanacağını belirten MC sözcüleri, «sivil polislerin öğrencilerin toplu olduğu kantinlerde, salonlarda polis olduğunu belli etmeden dolaşacağını, öğrencilerde şüpheli gördüğü bir harekette hemen haber vererek okulların polis tarafından basılacağı, öğrencilerin aranacağını» söylüyorlar.

Bunlar, açıkça «polis devleti» yöntemleri, baskıları uygulamak istiyorlar.

İlerici ortaöğrenim gençliği daha önceki deneylerden (üniversitelerdeki durum... vb.) ciddi dersler çıkarmak, her türlü gerici, faşist saldırılara, oyunlara karşı sürekli uyanık olmak zorundadır. Bu deneyler göstermiştir ki, polisin girdiği yerler, demokratik gelişimin baltalanarak, gerici, faşist güçlerin palazlandığı yerler olmuştur.

İlerici ortaöğrenim gençliği, faşizmin, ortaöğrenim kurumlarındaki mevzileri tek tek ele geçirme çabalarına karşı yığınsal savaşımı örgütlemeli, güçlerini birleştirmelidir!

İlerici ortaöğrenim gençliğinin başarıya ulaştıracak yol; kitle savaşımı, kitle direncidir. İşçi sınıfının örgütlü, disiplinli, kararlı savaş yoludur!

Ortaöğrenimde Sıkıyönetime Son!
LİSELERE POLİS GİREMEZ!

Anarşiyi önlemek için "Tedbirler Paketi" hazırlandı

Liselere sivil polisler yerleştirilecek

ÖĞRENCİ BİRLİKLERİNİ KURMAK İÇİN İLERİ!

tadır. Bütün bunların yanısıra çalışmalar gerici yönetmeliklerin denetimine ve gerici kol öğretmenlerinin gözetimine sokulmaktadır. Bu durumda yaratıcı çalışmalarımız kırılmakta, pasif hale getirilmekteyiz.

Araç - gereç yetersizliği ise çalışmalara sekte vuran en önemli unsurlardan biridir.

Yine, çalışmaların uyumlu, eğitsel kolların birbirleriyle işbirliği ederek, ortak çabalar geliştirmesi gerekirken birbirinden kopuk olarak çalışmakta, daha doğrusu böyle çalışması körüklenmektedir.

Aslında konuları ders kitaplarından farklı olarak, yaşamla içiçe olan eğitsel kol çalışmaları hiç de gereksiz ve dersleri engelleyici değildir. Asıl dersler ve ödevler bu zorunlu çalışmaları engellememelidir. Çünkü gerici eğitim sisteminin robot insanlar yetiştiren teknik bilgilerinin, gerici, şoven, yaşamdan kopuk sosyal derslerinin tersine bu çalışmalar bizlerin sosyal, kültürel, fiziksel yönden gelişimine yöneliktir. Yani, insanın insan olarak yetişmesine!

Bunun için **EĞİTSEL KOLLAR İŞLETİLMELİDİR!** Daha sonra bu çalışmalar haftalık ders programı içinde (en az 2 saat) yer almalıdır. Eğitsel kollar öğrencilerin isteğine göre kurulmalı, çalışmalara katılmak doğrudan öğrencilerin isteğine göre olmalıdır. Çalışmaları Öğrenci Yönetim Kurulu ve eğitsel kol başkanı aracılığıyla öğrencinin kendisi yönetmelidir. Kol öğretmeni yalnızca «rehber» olmalıdır.

Daha önceden kazanılıp yönetmeliklere geçirilmiş bu hak, gerici, faşist saldırılar karşısında kararlılıkla savunulmalıdır.

Sınıf temsilciliklerine olduğu gibi eğitsel kol başkanlıklarına da gerici, faşist, birliği bozucu Maocu... vb. maceracı, sapık unsurların sızmaması için çalışmak gerekir.

Bilindiği gibi eğitsel kol başkanlıkları ve sınıf temsilcilikleri seçimleri her öğretim yılının ilk aylarında yapılmaktadır.

Bu süreç içinde, demokratik lise savaşımında atılmış ileri bir adım olacak bu çalışmalar için, ortaöğrenim gençliğinin canlı bir çalışma yürütmesi zorunludur. Biçimlerde örgütlenme savaşımın gerek eğitsel kollar başkanlığı, gerek Öğrenci Temsilciliği, gerekse Öğrenci Birliği'nin kurulması sırasında savaşımın çeşitli biçimlerinin, en alt düzeydeki biçimlerden, en yığınsal ve en yüksek savaşım biçimlerine kadar, somut koşullara göre gerçekleştirilmesi unutulmamalıdır.

Bu konuda neler yapılabilir?

Herşeyden önce arkadaşlarımıza bu çalışmaların gerekliliğini anlatmak gerekir.

1 — Sınıf temsilciliklerinin ya da eğitsel kol başkanlarının imzalı dilekçeleri (ya da ikisi bir arada).

2 — Okul çapında imza kampanyası.

3 — İlerici öğretmen ve velilerle ortak girişimlerde bulunmak.

4 — Toplu halde okul yönetimine başvurmak.

5 — Rehberlik servisini aracı etmek.

6 — Milli Eğitim Müdürlüklerine yazılı olarak başvurmak.

7 — Koşullar gerektirirse, kitlesel çıkışlar yapmak.

Hiç şüphesiz ki bu öneriler yaratıcı çabalarla daha da genişletilebilir.

Ayrıca Öğrenci Yönetim Kurulu'nun müdür tarafından atanmasına da engel olmak gerekir. Daha sonra okul yönetimi ve müdürle ilişkileri demokratikleştirmeye girişmek gerekir. (Tabii, eğer okul müdürü tarafsız, demokrat bir tutum içinde olan bir kişi ise!)

Fakat sabır ve kararlılıkla, yığınsal olarak, bilimin gösterdiği yolda yüründüğünde; Öğrenci Birlikleri, ileride demokratik bir işleyiş ve öze kavuşmuş, eğitsel kol çalışmalarını yönlendiren, okul yönetiminden bağımsız ve ülke çapındaki Türkiye ortaöğrenim gençliğinin merkezi demokratik yığın örgütünün en alt birimleri olan öğrenci kuruluşları haline gelecekler dir.

Ama bunun gerçekleşmesi için herşeyden önce sabırlı, özverili, kararlı bir savaşımın zorunlu olduğunu unutmamalıyız!

İLERİCİ LİSELİLER!
OKULUMUZDA EĞİTSEL KOLLARI İŞLETMEK, ÖĞRENCİ BİRLİĞİ'Nİ KURMAK İÇİN İLERİ!

YAŞASIN ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖRGÜTLÜ BİRLİĞİ!

YORUM

NATO "KARARLILIK-77" TATBİKATI!

NATO «Kararlılık 77» tatbikatı yurdumuz toprakları üzerinde yapıldı. ABD emperyalizminin savaş makinesi NATO, dünya barışını tehdit etmeye devam ediyor.

1949'da kurulduğu günden bu yana NATO harcamaları 2000 milyar doları bulmuştur. İnsanlığın büyük bir bölümü açlık, yoksulluk ve salgın hastalıklardan kırılırken, bir çok ülkede gençler okuma, eğitim ve öğretim olanaklarından yoksunken, kapitalist ülkelerde gençler arasındaki işsizlik oranı şimdiye dek görülmemiş düzeylere ulaşırken, bunca gelirin askeri harcamalar yüzünden insanlığın yararına kullanılmaması NATO'nun insanlık dışı yüzünü göstermesi yönünden önemlidir.

NATO tatbikatını yapanların hangi konuda «Kararlı» olduğu açıktır; dünya barış güçlerinin barış ve ilerleme savaşımını engellemek, gittikçe sonuna yaklaşan emperyalizmin yaşamını biraz daha uzatmak! Ancak dünya barış güçlerinin yanında savaşan dünya gençliği, bu arada ilerici Türkiye gençliği de KARARLIDIR! Dünyanın barış ve ilerlemeden yana dönmesini engellemek kimsenin harcı değildir.

LATİN AMERİKA'DAKİ POLİTİK TUTUKLULARLA DAYANIŞMA HAFTASI

Ekim, Latin Amerika'daki politik tutuklularla dayanışma günüdür. Emperyalizmin, çok uluslu tekellerin güdümündeki işbirlikçi rejimler Latin Amerika'yı karanlığa boğuyor. İşte Şili, işte Uruguay, Paraguay, Guetamala, Brezilya. 100 binlere varan politik tutuklular. Toplama kampları...

Pinoşe rejiminin ilk aylarında 100 binin üzerinde Şili'li tutuklandı. Bugün yaklaşık 8000 politik tutuklu var. 2500 kişinin nerede olduğu bilinmiyor. Cuntanın en iğrenç uygulamalarından biri ise çocuklar için toplama kampı niteliğinde olan **«Sürekli Seminerler»** düzenlenmesidir. Böylece, 600 bin kadar 1 - 14 yaş arasındaki çocuğa faşist eğitim yapılmak istenmektedir.

Uruguay'da 1973'teki faşist darbeden bu yana 600'den fazla insan öldürüldü. 50 binden fazlası hapsedildi, sürüldü. 3 milyon nüfusu olan ülkede bugün 7000 politik tutuklu var.

Guetamala'da son birkaç yıl içinde 16 bin kişinin öldürüldüğü tahmin ediliyor. Guetamala İşçi Partisi'nin 18 yöneticisi suikastler sonucu öldürüldüler.

Paraguay askeri üsle eş tutulabilir. Hapisane duvarları ardında dış dünya ile hiç bir ilişkisi bulunmayan 2000 kişi var. Faşist rejime karşı girişilen bir ayaklanma bastırılarak, özellikle kırsal kesimde büyük bir katliama girişildi. Bir çok köy haritadan silindi.

İşte Latin Amerika bu. Latin Amerika'daki politik tutuklularla dayanışma gününde emperyalizmi ve faşizmi bir kez daha mahkûm etmek, dünya kamuoyunda faşist rejimleri gözler önüne sermek tüm dünya gençliğinin, bu arada ilerici yurtsever Türkiye gençliğinin acil görevlerinden biridir.

İstanbul'da 41 demokratik kuruluş tarafından "KARARLILIK-77" PROTESTO EDİLDİ

İstanbul'da 41 demokratik kuruluş ülkemizde yapılan «Kararlılık 77» NATO tatbikatını protesto amacıyla 1 Ekim günü Spor ve Sergi Sarayı'nda bir forum düzenlemişlerdir. Forumda İGD, DHKD, SGB, TÜMOD, DEV-GENÇ, KÖGEF, DDKD, Mühendis ve Mimar Odaları İst. Koordinasyon Kurulu, Sanatçılar Birliği Derneği, PIM sözcüleri birer konuşma yapmışlardır. Konuşmacılar NATO'nun halkların ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını bastırmak amacıyla kurulduğunu anlatmışlar, emperyalizme, şovenizme ve faşizme karşı eylem birliğinin gerekliliğini vurgulamışlardır. Forumda söz alan İGD Genel Sekreteri Baki Temel Saçlı konuşmasında NATO'nun emperyalizmin askeri, vurucu ve saldırgan örgütü olduğunu vurgulamış, NATO'ya, emperyalizme, ikili kölelik anlaşmalarına karşı savaşımın halkımızın işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak beylerine karşı verdiği savaşımın ayrılmaz bir parçası olduğunu belirtmiştir. İlerici gençliğin NATO'ya karşı, emperyalizmin Akdenizdeki jandarması 6. Filo'ya karşı eylemini dile getirmiştir. Gençliğin anti - emperyalist geleneğine İGD'nin sahip çıktığını belirten B. Temel Saçlı ilerici yurtsever gençliğin bu geleneği sürdüreceğini sözlerine eklemiştir.

EKİM DEVRİMİNİN MÜZİKÇİSİ

ŞOSTAKOVİÇ 71 YAŞINDA

25 Eylül 1906'da Leningrad'da doğan Şostakoviç, Büyük Ekim Sosyalist Devriminin Sovyetler'e ve dünyaya kazandırdığı en büyük bestecidir.

Beethoven'de olduğu gibi yaşadığı çağı, yoğun bir biçimde yapıtlarında işlemiş olan Şostakoviç, 1925'de henüz ondokuz yaşında iken **«Ekim Senfonisi»**ni, 1937'de en büyük yapıtı **«Leningrad Senfanisi»** ni bestelemiştir. Leningrad'ın faşistler tarafından kuşatıldığı sırada bestelediği bu yapıt, faşizme karşı savaşım veren insanlığı ve sonunda kazanılan zaferi konu almış ve karanlığa karşı aydınlığın, savaşa karşı barışın simgesi olmuştur.

71. doğum yılı kutlanan ve üç kez Stalin ödülü alan bestecinin belli başlı diğer yapıtları şunlardır:

Lenin Senfonisi
1 Mayıs Senfonisi (3. Senfoni)
Piyano Konçertosu
Burun Operası
Piyanolu Kentetleri
Altın Çağı Bale Müziği

Bizler, Türkiye gençleri, Şostakoviç gibi çağlarına damgasını vurmuş, pek çok müzikçiyi, ressamı, edebiyatçıyı tanıma, sevme olanaklarından yoksunuz. Yıllarımızı verdiğimiz eğitim kurumlarında bizlere, bir Beethoven'i, Mozart'ı, Bach'ı öğretmek yerine yılda birkaç tane şoven duyguları kabartan marşlar öğretilerek sözümona müzik eğitimi yapılıyor. Yaşamı ve insanlığı savunan eserler öğretilmiyor.

Burada da çözüm ulusal demokratik, halktan yana bir eğitim düzeninin gerçekleşmesiyle sağlanacaktır.

HANGİ PATRON DAVUL ÇALIP HALAY ÇEKEREK LOKAVTA GİTMİŞ?

**BİZ TÜRKÜLERİMİZİ
SÖYLEMEDEN ÇALIŞAMAYIZ
BİZ KAVGADA OZANLARIN
GÜR SESİNİ DUYMAZSAK
BÖYLE GÜÇLÜ OLAMAYIZ
ÖLÜLERİMİZİ AĞITSIZ
VERMEYİZ TOPRAĞA
SEVDA TÜRKÜLERİ BİZE
KAVGAMIZIN HAKLILIĞINI
KAVRATIR
KAVGAMIZ SEVDANIN, ALIN - TERİNİN, AKIL - IŞIĞININ
KAVGASIDIR**

Halkın düşmanları, emeğin sömürgenleri bize bir oyun daha etmek istediler. Bize dediler ki:

«Siz sanattan, şiirden, romandan anlamazsınız. Onu biz anlarız, biz alıp satarız. Bakın eski büyük yazarlara, ozanlara, yontuculara, ressamlara, çoğu bizdendir. Çoğunun elinden biz tutmuşuzdur. Çoğunun yapıtları bizim duvarlarımızı, bizim salonlarımızı, bizim kitaplıklarımızı süsler. **Hem siz** yeterince kültürlü, bilgili değilsiniz. Ne anlarsınız sanattan, ne anlarsınız edebiyattan?»

Onlara dedik ki:

«Azıcık yürek varsa sizde, gelin; gelin de iliğini emdiğiniz tarlalara, fabrikalara, işliklere, kondulara yakından bir bakın. Türkünün hası orada söylenmiyor mu?

Cilt cilt romanların yüreği orada vurmuyor mu?

Öykünün güç vericisi, masalların umut vericisi oralarda anlatılmıyor mu?

Hangi fabrikanın yönetim kurulunda hep bir ağızdan türkü söylendiği duyulmuş?

Hangi tefecinin, bankacının, senet - sepet imzalayan elinden güzelim şiirler çıktığı görülmüş?

Hangi patron davul çalıp halay çekerek lokavta gitmiş?

Bu çağın bütün gür sesli, güzel sesli ozanları bizdendir, binbir renkli ressamları bizdendir, mermere, çeliğe, tahtaya can veren hünerli elleri bizdendir.

İşte Ekim Devriminin görkemli sesi MAYAKOVSKI,

İşte Türkiye İşçi Sınıfı'nın yiğit savaşçısı NAZIM HİKMET,

İşte İspanya'da faşizme karşı şiir ve tüfekle yürüyen RAFAEL ALBERTİ,

İşte hergün doğan, öldürülen, ama hep yaşayan binlercesi...

Hem o saydığınız eski ustalar da artık bizden!

Stendhal'ı, Balzac'ı en iyi biz okuyup anlayabiliriz. Sovyetler'de işçi gençler klasik müzik dinleyip coşuyorlar.

Konaklarınıza, saraylarınıza kilitlediğiniz resimlere, yontulara gelince, onlar da sıkıntıdan patlıyorlar! Gelip onlara özgürlüklerini vereceğimiz günü iple çekiyorlar!

BÖYLE DEDİK VE HEP BİR AĞIZDAN SÖYLEDİK TÜRKÜLERİ

Kararlı adımlarımızı «sol»dan çelmelemeye çalışanlar çıktı bu kez, dediler ki:

«Biz devrimciyiz. Bize türküymüş, sanatmış, hele de sanatçıymış gerekmez. Böyle hanım - hanımcık işlere karnımız tok, vaktimiz yok!»

Onlara dedik ki:

«O halde beşiktekine ninni de söylemeyelim mi?

Bebelerin sütünü, ekmeğini çaldıkları yetmedi mi ki siz de sesini alırsınız elinden?

İşçilerin nasıl savaştıklarını, neler yaptıklarını anlatan romanlar, öyküler de mi olmasın? Gençlerin kafasını karartan yobazlar yetmezmi ki ışığını alırsınız elinden?

Ozanlar, yazarlar, ovuncular, türkücüler yanı başımızda savaşmasın mı?

Lorca'yı, kurşunladıkları, Sabahattin Ali'yi öldürttükleri, Nazım'ı sürdükleri yetmedi mi ki siz de sürmeye çalışırsınız onları?

Hem yalnız işçileri de anlatmaz bizim sanatımız. Bizde sınıf bilinci vardır, sınıf bencilliği değil. İşçi sınıfının sanatçısı bütün topluma bakar, bütün toplumu anlatır. Olayların binbir çeşidini, insanın kırk türlüsünü, duyguların derinini - sığını, tutkuların irisini - ufağını konu eder, işler, tartışır. Akıllı, bilgili, coşkun bir sanattır bizim sanatımız. Hiç bir şeyi görmezlikten gelmez, ama her şeye de ne gözle bakmak gerektiğini bilir.

BÖYLE DEDİK VE DAHA SIKI SARILDIK TÜRKÜLERİMİZE

Peki farkımız ne bizim o kınadığımız sanatçılardan, burjuva sanatçılarından?

Bizim sesimiz umutsuzluk, yılgınlık, inançsızlık vermez. Bizi dinleyen halkın korkusu, yiğitliğe, yılgınlığa, kavga isteğine, kararsızlığı derin bir inanca dönüşür. Kafalara doldurulmuş boş inançları, kör tutkuları yıkar bizim sesimiz. İnsana insan olduğunu, dostlarıyla elele yürümesini, düşmandan nefret etmesini öğretir. Nasıl yaparız bunu?

Gerçeklere bakarak; hayata, halka bakıp, onun kavgasını, sevdasını, acısını, sevincini yazarak, okuyarak.

Bugüne vuran, yarını kuran sınıfın ozanları, yazarları ta derinde inançlı, umutlu, cabcanlı, dibdiri olmaz mı?

YÜZÜNÜ YARINA DÖNMÜŞ, YENİ BİR TOPLUM İÇİN BİLİNÇLE YÜREKLE SAVAŞAN HERKESE DİNLETECEK TÜRKÜLERİMİZ VAR BİZİM. BU YOLDA YANDAŞ OLAN HERKESİN SESİNİ DUYACAK DA YÜREĞİMİZ VAR.

ŞEHİR TİYATROLARI GÖSTERİLERE BAŞLADI

Geçen yıl **«Sabahat», «Şvayk Hitler'e Karşı»** gibi önemli oyunlar sergileyen İstanbul Belediyesi Sehir Tiyatroları bu yıl da gösterilerine 1 Ekim'de başladı.

Oyun programı şöyle:

Fatih Bölümünde, Nazım Hikmet'in **«Yolcu»** adlı oyunu sergilenecek. Kurtuluş Savaşı yıllarında geçen oyunu teması, haklı bir dava uğruna girişilen savaşın dışında kalanların insanlık onurlarını yitirmesi üzerinedir.

Tepebaşı Bölümünde ise bir başka önemli oyun var. Bertolt Brecht'in **«Cesaret Ana ve Çocukları»**.

Harbiye Bölümünde, William Shakespeare'in **«Coriolanus»**u sunulacak. Oyun kendini küçük gören bir kahraman ekseni çevresinde oluşmakta, şehrin ve şehir halkının sorunları, yönetenlerle yönetilenlerin sorunları dile getirilmektedir.

Üsküdar Bölümünde Kemal Tahir'in **«Yorgun Savaşçı»**sı sergilenecek.

Kadıköy Bölümünde Reşat Nuri Güntekin'in **«Hülleci»** adlı oyunu var.

Şehir Tiyatrolarının tüm bölümlerinde giriş ücreti, siviller için 10.25, öğrenci ise 5.25 liradır.

Sinema fiyatlarının 15 - 20 lira olduğu, üstelik seyredilecek doğru dürüst bir filmin oynamadığı, özel tiyatroların ise oynanacak salon bulamadıkları bir dönemde, Şehir Tiyatrolarının kaliteli ve ucuz gösterilerle halkın karşısına çıkması sevindirici bir olay.

Şehir Tiyatroları bu yıl da gerek sunduğu oyunlarla, gerekse düşük giriş ücretiyle dar gelirli halkımızın ve gençliğin kültürel gereksinmelerine bir ölçüde de olsa cevap verebilecek. **(Önümüzdeki sayılarda Şehir Tiyatrolarındaki oyunları ele alan yazılara daha geniş yer vereceğiz.)**

BARIŞ, DOSTLUK, DAYANIŞMA

FUTBOL TURNUVASI

Halkevleri İstanbul İl Koordinasyon Kurulu'nun Spor Kolu «Barış, Dostluk, Dayanışma» belgisi altında bir futbol turnuvası düzenledi. Turnuvanın açılış töreni 10 Eylül 1977 Cumartesi günü Alibeyköy Kemal Halim stadında yapıldı. Açılış törenine turnuvaya katılan 28 «gayrı federe» kulübünün yönetici ve sporcuları, sorunlarını yansıtan pankartlarla katıldılar.

«Barış, Dostluk, Dayanışma» futbol turnuvasına katılan «gayrı federe» kulüpler şunlar:

Fıratspor, Bağlarbaşı, Kocatepe, Akarsu, Gaziosmanpaşa Haikevi, Yeni Mahalle, Altınordu, Yetişen Gençler, Kartaltepe Halkevi, Seyrantepe, G.T.O. Emekspor, Plevne, Esenay, Bağlargücü, Aşkınspor, Piyerloti, Bahçeli Gençlik, Sütlüce Gençlerbirliği, Bimak, Süpsan, Parseller, İlkyuva, Hilalspor, Karadeniz, Gençlergücü, Kartal - 77.

Turnuvanın fabrika takımlarından : Bimak.

Turnuva iki ayrı bölgede lig usulü yapılıyor. Bölge maçlarının bitiminde, bölge birincilerinin yapacağı final maçı turnuva birincisini belirleyecek. İstanbul Halkevleri Il K.K. Spor Kolu yetkilileri final maçının İnönü stodyumunda yapılması için çalışma yaptıklarını belirttiler.

Turnuva süresince her iki bölgede, her hafta bir başka kulüp lokalinde olmak üzere, sürekli toplantılar düzenleniyor. Bu toplantılarda turnuvanın gelişimi değerlendirildikten sonra kulüpler sorunlarına ortak çözüm yolları bulmak için çalışıyorlar. Ve ilk somut adım olarak da «Sağlık Yardımlaşma Fonu»nu kurdular. Bu «fonun» daha sonra yasal bir «Kooperatif»e dönüştürülmesi de prensip olarak kabul edildi. (Turnuva ile ilgili yazılara önümüzdeki sayılarda daha geniş yer vereceğiz.)

Bakırköy Bölgesi Lideri İlkyuva Gençlik Spor Kulübü

BAKIRKÖY BÖLGESİ
Bu haftaki maclar

GENÇLERGÜCÜ — HİLAL	:	0 - 2
KARTAL 77 — KARADENİZ	:	6 - 1
İLKYUVA — BİMAK	:	4 - 1
SUPSAN — PARSELLER	:	İptal

Bakırköy Bölgesi Puan Cetveli.

Takımlar	O.	G	B	M	A.G.	Y.G.	P
İLKYUVA	5	5	—	—	16	1	10
PARSELLER	4	4	—	—	22	—	8
HİLAL	5	4	—	1	23	5	8
GENÇLERGÜCÜ	5	3	—	1	21	4	6
BİMAK	5	2	—	3	7	22	4
KARTAL 77	5	1	—	4	6	26	2
SUPSAN	4	—	—	4	1	18	—
KARADENİZ	5	—	—	4	3	23	—

GOL KRALLIĞI
7 GOL
AYHAN (Parseller)
6 GOL
ZAFER (Hilal),
UĞUR (Gençler G.)
5 GOL
K. İSMAİL
(Parseller)
SAİM (İlkyuva)

FEDERE OLMAYAN KULÜPLER VE SORUNLARI

Ülkemizde tüm kitlelerin gereksinimlerine göre, sağlık ve insanlığın gelişimi için gerekli olan kitle sporu uygulaması bozuk düzene paralel olarak yapılmamaktadır. Bunun yerine, büyük kitleleri sahalara çekerek, Spor-Toto'larla onların ceplerindeki paraya el koyan ve maç tartışmaları, zengin olma hayalleri ile onları sorunlarından ayırıp, oyalayan bir uygulama, seyir sporu uygulaması yapılmaktadır.

KİTLE SPORU VE AMATÖR KULÜPLER

Bugün ülkemizde hakim olan spor anlayışı, kitle sporu uygulamasından çok, seyir sporuna, daha da çok futbol'a yöneliktir. Egemen güçler kendi kontrollarında tuttuğu profesyonel futbol kulüplerini, geniş emekci kitlelerini bir defa daha sömüren, birer şirket durumuna getirmişlerdir. Bu kulüplerin başındaki büyük iş sahipleri tekellere sarmaşmıştır. Son haftalarda, uluslararası tekellerin, gerici basının (Tercüman'ın) reklamlarını futbolcuların göğüslerine takmaları, seyir sporunun kapitalist düzende sömürüden yana nasıl bir görev yüklendiğini belgelemektedir.

Seyir sporunun şirketleşmesi durumunun karşısında kitle sporunun uygun örgütlenmesi iki şekilde olmalıdır: Birincisi, federe olan, 1630 sayılı Dernekler Yasasına göre kurulan amatör kulüpler, ikincisi, federe olmayan kahve köşelerinde ya da küçük lokallerde örgütlenen, genellikle salt futbol dalında çalışma yapmaya çabalayan kulüpler. Bu ikinci tür kulüplerin bir kısmı dernek şeklinde kurularak yasal zorunluluklarını yerine getirmişlerdir. Oysa büyük bir kısmı hiç bir yasal güvence altında bulunmamakta, sadece «futbol» oynadıkları takdirde açık bulunabilmektedirler. 1975 Ocak ayında amatör ve profesyonel federe kulüplere bağlı 100.785 lisanslı sporcu bulunmaktadır. (Bu sayıya gayrı federe kulüplerde «spor» yapan yüzbinlerce genç dahil değildir.) Bu da tüm nüfusa oranla 400 kişiden bir kişinin resmen ve çok yetersiz de olsa antrenörüyle spor yapabildiği anlamına gelmektedir. Oysa bu sayıda sporcuyu yine 1975 Ocak verilerine göre 238 asli antrenör çalıştırmaktadır. Yani, 423 sporcuya bir asli antrenör düşmektedir. Aslında bu antrenörlerde profesyonel veya gizli profesyonel kulüplerde istihdam edilmekte, 100.785 kişilik kitlenin çok büyük bir kısmını içinde barındıran amatör kulüplere, 238 asli antrenörün çok az bir kısmı düşmektedir.

İşte amatör kulüpler böylesi sahalarda spor yapmak zorunda bırakılıyorlar.

KİTLE SPORU VE FEDERE OLMAYAN KULÜPLER

Amatör kulüplerdeki tesis, uzman, antrenör, eğitmen sorunu daha büyük boyutlarda ve yetersiz örgütlenmelerle federe olmayan kulüplerde de görülmektedir. Federe olmayan kulüplerin eğitmeni, uzmanı, antrenörü kesinlikle yoktur. Mahallesinde önceleri iyi futbol oynayan, ya da o kulüpte sözü geçen kişi antrenör görevini yürütmektedir. Ancak, antreman yapma olanakları olmadığından, antrenörlük ancak maçlarda geçerlidir.

Yine federe olmayan kulüplerin futbol oynayacakları, kendilerine tahsis edilmiş bölgesel sahaları yoktur. Ancak kendi aralarında topladıkları paralarla her hafta bir sahayı kiralıyarak màç yapabilmektedirler. Kiraladıkları sahalar ise, bilimsel hiç bir gerçeğin uğramadığı yazın çöl, kışın bataklık olan boş arsalardır. Soyunma odaları, duşları, sağlık ekibi, futbolcuların güvenlerini sağlayacak, seyircileri sahadan ayıran bir çiti bile yoktur. Çoğu sahalar tümsekli olduğundan sporcuların sakatlanmalarına, top kontrolünün zorlaşmasına yol açmaktadır. Sert toprak zeminde, hertürlü bilimsellikten uzak, futbol oynayabilmek, spor yapabilmek bu kulüplerde örgütlenmiş gençliğin tek isteğidir.

Bu kulüpler arasındaki maçlarda kişilerin tek tek iyi niyetlerine, içlerinde emekçi olmalarından ötürü varolan dostluk ve dayanışma arzularına rağmen sık sık olaylar ve kavgalar çıkmaktadır. Aslında bu kavgaların sorumlusu, spor ve genel yönetimin bozukluğudur. Çünkü, eğitimsizlik daha doğrusu bencil olma duygularının yerleştirildiği bozuk eğitim «ne olursa olsun maçı kazanmalıyız» dürtüsü, yada kötü oynarsa, şu veya bu şekilde üstünlüğünü kanıtlayamazsa, kulüpteki bir başkasına takımdaki yerini kaptıracağı düşüncesi, seçilen hakemin kuralları bilmemesi veya ucuz pazarlıklarla yanlış uygulaması emekçilerden kurulu bu iki kulübü birbirine girdirmekte, hatta bu nedenlerle diğer birleşmeleri gereken konularda da suni ayrılıklar yaratılmaktadır.

FEDERE OLMAYAN KULÜPLERİN ÖRGÜTLENMESİ

Her türlü bilimsellikten uzak, tesissiz, eğitmen ve antrenörsüz, ancak futbol dalında çalışma gösterebilen bu kulüpler yasal güvenceden de yoksundurlar. Yalnızca çok zor koşullar altında vurdumduymazca futbol oynadıkları takdirde örgütlenmeleri sürmekte, her hafta bir maç yaparak bir ölçüde spor yapma gereksinimlerini bütün bozuk koşullara rağmen devam ettirebilmektedirler. Bu yüzden bu kulüplerin spor sorunlarını tartışmak, bu sorunlarına yanıt bulmak için en azından 1630 sayılı Dernekler Yasası'na göre tüzel kişilik kazanmaları gerekmektedir. O zaman 1630 sayılı yasanın tüm anti - demokratikliğine rağmen kulüp içinde gerçekçi gözle spor sorunları tartışılabilir ve çözüm yöntemleri saptanabilir.

Federe olmayan kulüplerin önünde rahat ve daha geniş çalışmalar yapabilmeleri için bugünkü yasalara göre örgütlenme zorunluluğu vardır. Ancak örgütsel bir anlayışla davranarak sorunlar için kamuoyu oluşturmak, yardım sağlamak mümkün olabilir.

3.KNE-ODİGİTİS FESTİVALİ YAPILDI.

Yunanistan gençliğinin ulusal şenliği **3. KNE-ODİGİTİS** Festivali 13 - 18 Eylül tarihleri arasında yapıldı. Yunanistan Komünist Gençlik Örgütü KNE'nin yayın organı **«ODİGİTİS - ÖNCÜ»** dergisinin belirttiğine göre Festival'e 23 ülkenin gençlik temsilcileri, DDGF ve 600 bin kişi katıldı.

3. Gençlik Festivali'ni düzenleyen KNE 1967 yılında kuruldu. Kurulduğu yıllarda gizlilik koşullarında çalışan ve egemen güçlerin büyük baskısı ile karşılaşan, yöneticileri, üyeleri tutuklanan, işkenceye çekilen ve öldürülen **KNE,** faşist Albaylar Cuntası'nın yıkılması ile özgürlüğüne kavuştu. Hem emekçi, hem de öğrenci gençlik arasında büyük bir etkinliğe sahip olan KNE, 1977 başında yapılan üniversiteler öğrenci temsilciliği seçimlerini büyük bir çoğunlukla kazandı. **KNE**'nin yayın organı olan **ODİGİTİS,** 100 bin baskısı ile kapitalist Avrupa'nın en çok satan gençlik gazetesidir.

Birinci günün belgisi «anti - emperyalist dayanışma, barış, kardeşlik için, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali için ileri!» idi. ODİGİTİS'in belirttiğine göre açılış günü tümüyle Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan halkları ve gençliği arasında estirilmeye çalışılan savaş kışkırtıcılığına ayrılmıştır. Günün önemli konuşmalarını yapan Kıbrıs EDON, KNE ve Türkiye ilerici gençliği temsilcileri, bölgede estirilen gergin hava nedeniyle halklar arasında düşmanlık yaratma amaçlarını, bölgede ülkelerin halkları ve gençliği arasında dayanışmanın engellenmesi çabalarını ve NATO'nun savaş kışkırtıcı tutumunu kınamışlardır. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs halkları ve gençliğinin ayrılmaz bir bütün olduğu, hiç bir gücün bu dostluk ve dayanışmayı bozamıyacağı vurgulanmıştır.

Festival'in ikinci günü, **«İnsan Hakları ve Gençlik»** konulu önemli bir açık oturumla açılmıştır. Çeşitli gençlik örgütü temsilcileri kendi ülkeleri açısından insan hakları konusunu işlemiş ve emperyalistlerin insan haklarını kasıtlı bir biçimde anti - sovyetizme dönüştürerek kendi iğrenç çıkarlarına alet etmek istediklerini vurgulamışlardır.

Üçüncü günün ana belgisi ise, **«Amerikancı Yaşama Hayır»** idi. Gençlik arasında gerici çevrelerin yaymak istediği ve gençliği politika dışına itmeye yönelik esrar, uyuşturucu madde alışkanlığı, seks, serseri yaşam ve bireyciliğe karşı tüm gençliğin eğitilmesi ve bilinçlendirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

ODİGİTİS'in yazdığına göre kapanış töreni unutulmayacak denli görkemli olmuştur. 300 bini aşkın gencin katıldığı kapanışta konuşan **KNE Genel Sekreteri Gondikas,** gençliğin uluslararası anti - emperyalist dayanışmasının önemini belirtmiş, Festival, Yunanistan Komünist Partisi Genel Sekreteri Florakis'in kapanış konuşması ile sona ermiştir.

Festival boyunca müzik, h a l k oyunları, marşlar, halk türküleri, tiyatrolar ve gençlik temsilcilerinin yaptığı konuşmalar, Festival'e ayrı bir içerik kazandırmıştır. Türkiyeli ilerici öğrenciler tarafından hazırlanan Türkiye ilerici gençliği pavyonu büyük ilgi görmüştür.

Ayrıca bildirildiğine göre, Türkiye işçi sınıfının düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan engellerin kaldırılması için imzaya açılan bir belgeyi binlerce genç imzalamıştır. İlerici Türkiye gençliğinin uluslararası dayanışmasını ve dünya gençliğinin büyük bir bölümünü içeren DDGF ve UÖB gibi örgütlere üye olmasını engelleyen anti - demokratik yasalar, aralarında DDGF' nin de bulunduğu gençlik örgütlerinin yayınladığı bir bildiri ile kınanmıştır.

KNE, EDON ve TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN

ORTAK AÇIKLAMASI

Yunanistan Komünist Gençlik Örgütü (KNE)'nin yayın organı ODİGİTİS (ÖNCÜ)'in 30 Eylül tarihli 163. sayısında bir ortak açıklamaya yer verilmiştir. Yunanistan Komünist Gençlik Örgütü (KNE), Kıbrıs Demokratik Gençlik Örgütleri Federasyonu (EDON) ve Türkiye İlerici Gençliğinin imzasını taşıyan ortak bildiriyi, bölgemizdeki gençlik hareketi açısından önemli bir gelişme olarak gördüğümüz için okuyucularımıza duyurmayı bir görev olarak kabul ediyoruz. Bildiri şöyledir:

Ανακοίνωση τῆς ΚΝΕ, ΕΔΟΝ Κύπρου καί Προοδευτικῆς Νεολαίας Τουρκίας γιά τούς κοινούς ἀγῶνες τῶν νέων

ΟΔΗΓΗΤΗΣ

KNE (YUNANİSTAN KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜ), EDON (KIBRIS DEMOKRATİK GENÇLİK ÖRGÜTLERİ FEDERASYONU), TÜRKİYE İLERİCİ GENÇLİĞİNİN, GENÇLİĞİN ORTAK SAVAŞIMI KONUSUNDAKİ ORTAK AÇIKLAMASI

«Ülkelerimiz gençliği, yayılmacı ve saldırgan eylemleri ile toplumlarımızın ulusal toplumsal kurtuluş savaşımlarına haince saldıran Amerikan emperyalizmini lanetliyoruz.

Aynı amaçlara hizmet ettikleri için Yunanistan'daki NATO'cu çevreleri de lanetliyoruz.

Ülkemizdeki gerici güçlerin besleyip geliştirdiği şovenist akımları mahkûm ediyoruz.

EDON, Türkiye İlerici Gençliği ve KNE, ülkelerimizde işçi sınıfının öncü güçlerinin çizdiği yoldan sapmadan yürüyeceğiz.

— Kıbrıs sorununun Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin aldığı kararlar doğrultusunda çözüme bağlanması;

— Sovyetler Birliği'nin önerisi doğrultusunda uluslararası konferans toplanması;

— Kıbrıs'tan yabancı askerlerin çekilmesi ve tüm yabancı üslerin kapatılması;

— Tüm mülteci Rum ve Türklerin evlerine dönmesi ve kayıp olanların durumlarının açığa çıkarılması;

— Ege sorununun barışçı yoldan çözümü Ege'nin bir barış ve halklar arası dostça ilişkiler denizi haline gelmesi;

— Emperyalistlerle imzalanan ikili kölelik anlaşmalarının tümünün kaldırılması;

— Türkiye ve Yunanistan'ın NATO'dan çıkması;

— Kıbrıs Rum ve Türk gençlerinin birlikte verdiği Kıbrıs ilerici gençliğinin savaşımını destekliyoruz.

— Türkiye ilerici gençlik örgütleri üzerindeki anti - demokratik baskıları ve gençlik örgütlerini ulusal ve uluslararası gençlik örgütlerinden ayrı tutma çabalarını kınıyoruz.

— Yunanistan halkının üslere, kemerleri sıkma politikasına ve baskı rejimine karşı verdiği savaşımda Yunanistan gençliğinin yanında olduğumuzu bildiririz.

— Genç komünistlerin ve tüm gençliğin, «iş ve eğitim yasası» için verdiği savaşımı destekliyoruz.

EDON, Türkiye İlerici Gençliği ve KNE olarak, Kıbrıs, Türkiye ve Yunanistan gençliğine devrimci selâmlarımızı sunarız.

Gençliği işçi sınıfının ortak savaşımına, emperyalizme karşı verilen ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımına katılmaya çağırıyoruz.

GENÇLİĞİ, ULUSLARARASI DAYANIŞMA - DOSTLUK VE HALKLARARASI KARDEŞLİK BAYRAĞINI YÜKSEKTE TUTMAYA ÇAĞIRIYORUZ.»

BULGARİSTAN HALK AYAKLANLANMASI

Ülkelerin halkları için önemli aylar, günler vardır. O aylar, o günler sömürenlere ezenlere karşı bayraklar yükselir. İşte EYLÜL ayı Bulgar halkı için böyle bir aydır. 1923 Eylül'ünde tarihin ilk anti - faşist ayaklanmasını başlatan Bulgar halkı, 9 Eylül 1944'de Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin kurucusu, dünya işçi sınıfı hareketinin en önde gelen isimlerinden Georgi Dimitrov öncülüğünde faşizmi ve egemen burjuvaziyi bir daha geri dönmemek üzere kovdu Bulgaristan'dan.

Bulgaristan gençliği en kahramanca savaşımı 1941 - 1944 yılları arasında faşizme karşı verdi. Savaş yıllarında bilendi ve çelikleşti. Binlerce genç partizanların yanında savaştı. Onlara destek oldu. 9 Eylül ayaklanmasında Komsomol **«her şey cepheye, her şey zafer uğruna»** belgisine uyarak 40 bin gönüllü gönderdi. Binlerce genç canını verdi faşizme karşı.

Zaferden sonra sosyalizmin inşasında gençlik yine ön saflarda yer aldı. Bir çok barajlar, sanayi kuruluşları 500 bin kişilik gençlik taburlarının eseridir. Tarımın kooperatifleştirilmesinde, yeni tarımsal yöntemlerin uygulanmasında, ekonomik planların hayata geçirilmesinde gençler canla başla çalıştılar.

Bugün insana yaraşır düzenlerinde Bulgar gençliği devletin sağladığı olanaklarla özgürce gelişimini sürdürüyor. Binlerce emekçi genç için eğitim okulları açılıyor. Gençlik taburları ülke ekonomisine büyük katkıda bulunuyorlar. Uluslararası gençlik hareketi ile dayanışmalarını sürdürüyorlar.

Bulgaristan gençlik hareketi tarihinden çıkarılacak olan ders tek bir cümle ile şöyle özetlenebilir; işçi sınıfının örgütlü savaşımına, işçi sınıfının çağımızı aydınlatan bilimine sonuna dek bağlılık. Gençlik, Dimitrov'a ettiği yemininde şöyle diyordu: **«ÖLÜMSÜZ KİŞİLİĞİ ÖNÜNDE KENETLENEREK, SIMSIKI BİRLEŞMİŞ OLARAK, ISRARLA BÜYÜK VASİYETİNİ YERİNE GETİRECEĞİZ. SOSYALİZMİ SEVE SEVE KURACAĞIZ.»**